ΝΕΟΣ ΜΑΧΙΤΙΣ

4-5

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ
ΠΑΝΥΚΡΑΙΝΙΚΟ ΤΜΙΜΑ

1931

ЗМІСТ

1) На порозі нового господарського року.
2) Постанови жовтневого пленуму ЦК ВКП(б).
3) Про що говорять числа.
4) Завжди вперед. (пісня).
5) Розгорнути скотарство більшовицькими темпами.
6) „Нове різдво Христа“ та християнська контрреволюція.
7) Нове життя перемагає.
8) Потрібні лише експлоататорам.
9) Антирелігійні частушки.
10) Грудневе повстання.
11) Моторизація Червоної Армії.
12) Гармати гримлять у Манджурії.
13) Проти комплексної системи в побудові програмів і організації педпроцесу. (для вчителів).
14) Примусити їх допомогти школі.
15) Пристосовуємо теорію до практики.
16) Школа допомогла.
17) Зразковий колгосп.
18) Хвиля перемоги. (вірш).
19) Наш шлях.
20) Замість сліз—боротьба.
21) В капіталістичних країнах.
22) Кореспонденції.
23) Молодий стрілець.
24) Задачі.

Προλετάρι όλυ τυ κόζμυ, ενοθίτε!

ΝΕΟΣ ΜΑΧΙΤΙΣ

ΔΙΕΦΘΙΣΙ:	— ΜΙΝΙΕΟ — ΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΜΕΝΟ ΔΙΔΑΧΤΙΚΟ-ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ — ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ —	ΣΙΝΤΡΟΜΙ:
ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ, «1 τυ Μάι», 69.	ΟΡΓΑΝΟ ΤΥ Κ. Γ. Π. Κ. Κ. ΣΤΙΝ Κ. Ε. Λ. Κ. Ε. Ν. Υ. ΚΕ ΤΥ Λ. Κ. Μ.	Για 1 μίνα — 15 κ. „ 3 „ — 45 „ „ 6 „ — 90 „ „ 1 χρόνο 1 ρ. 80 „
Σίνταχςι τυ πεδικύ περιοδικύ «Νέος Μαχιτίς».		

ΧΡΟΝΟΣ Ι.	ΝΟΕΒΡΙΣ-ΔΕΚΕΒΡΙΣ 1931	ΑΡΙΘ. 4—5.

ΣΤΑ ΠΡΟΘΙΡΑ ΤΙΣ ΝΕΑΣ ΙΚΟΝΟΜΙΚΙΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Ι εργατικί τάκςι κ' ι κολχόζικες μάζες κάτο απτιν ατςαλένια καθοδίγιςι τυ Λενινικύ κόματος, ίχανε τεράςτιες νίκες ς' όλο το ςοςιαλιςτικό μέτοπο ςτον 3-ο αποφαςιςτικό χρόνο τυ 5 χρονυ.

Ι βιομιχανοπίιςι τις χόρας-μας όλο πάι μπροςτά με γιγαντένια βίματα. Ι εργατικί τάκςι κολοςιέα μεγάλοςε. Τα ςοβχόζια κε κολχόζια πέζυνε πια τον αποφαςιςτικό ρόλο ςτο αγροτικό νικοκιριό. Ο κυλάκος λικβιντάρετε, ςαν τάκςι πάνο ςτι βάςι τυ ςιμπαγί κολεχτιβιζμύ. Ι ςοςιαλιςτικί άμιλα κε μαχιτικότιτα ανκάλιαςε εκατομίρια εργατόν κε κολχόζνικον. Αποτελιόνι πια το θεμέλιο τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ. Αφτές ι επιτιχίες δίχνυνε κςεκάθαρα, ότι ι πλέρια νίκι τυ ςοςιαλιζμύ ίνε εκςαςφαλιζμένι ςτι χόρα-μας·

Τον ίδιο κερό, ι ικονομικί κρίςι κάθε μέρα μεγαλόνι ςτα καπιταλιςτικά κράτι. Μόνο ι πολεμικί βιομιχανία δυλέβι λιςιαζμένα κε βγάζι όπλα για τον πόλεμο πυ ετιμάζι ι μπυρζυαζία ενάντια ςτι Σοβ. Ένοςι.

Ι καπιταλιςτές καταςτρέφυνε τα εμπορέματα. Ρίκςανε πια ςτι θάλαςα 25 εκατομ. πύτια καφέ, 200 εκατομ. πύτια τςάι, 700 χιλ. ςακιά κακάο, χίνυνε το γάλα ςτα ποτάμια, κένε το ςιτάρι, λιγοςτέβυνε τι ςπορά τυ μπαμπακιύ κ.τ.λ. Κι' αφτά όλα γίνυντε τον κερό πυ ι εργαζόμενες μάζες πινύνε, όταν ι αεργία περιςέβι ς' όλες τις καπιταλιςτικές χόρες.

Ι εργατικί τάξι τις Σοβ. Ένοσις γλίγορα μεγαλὸνι. Εφτασε πια ος τα 18 εκατομ. Ι ικονομικί κατάστασι τυ προλεταριάτυ κάθε μὲρα καλιτερὲβι. Χτίζοντε κενύργι γίγαντες. Τόρα βγάζυμε μόνι-μας αφτοκίνιτα, τρὰκτορ, κομπάιν, τυρμπίνες, κινιτίρες. Ι ιλεχτρικὶ ενὲργια ὶνε 6—7 φορὲς μεγαλίτερι απ' ότι ίχαμε πριν αππον πόλεμο,

Σε κάμποσυς κλὰδυς τυ λαικύ νικοκιριύ το 5 χρονο πλάνο ιπερεχτελὲστικε σε τρία κε διόμισι χρόνια. Γι' αφτό, μπορύμε νἄχυμε στον 4-ο χρόνο τυ 5 χρονυ ακόμα πιο αψιλὰ τὲμπα ανάπτιξις, απ' ότι ίχαμε στα πλάνα-μας.

Ι εργατικί τάξι κ' ι κολχόζνικι εξετάζυνε πια το δὲφτερο πεντὰχρονο. Ι πιονὲρι κε μαθιτὲς πρέπι να κινιτοπιίσυνε τις εργαζόμενες μάζες για να πάρυνε ενεργό μέρος στιν εξὲτασι τον πλάνον τυ 4-υ χρόνυ κε τυ δὲφτερυ 5 χρονυ.

Ι ιστορικί απὸφασι τυ Κόματος για το σχολιὸ βὰζι μπροστά-μας μεγάλο πρόβλιμα. Το σχολιὸ πρὲπι να ετιμάσι για το σοσιαλιστικὸ χτίσιμο στελὲχι τεχνικά γραματισμὲνα, πυ ξέρυνε καλά τα μαθιματικὰ, τι φισικί, τι χιμία, τι μιτρικί γλόσα κε τ' άλα μαθίματα, πυ μπορύνε τα παλέψυνε για το χτίσιμο τυ σοσιαλισμύ.

Το σχολιό χριάζετε να κὰνι τ' αθρίσματα τυ τετράμινυ αγόνα για τιν εχτὲλεσι αφτίς τις απὸφασις, να εξετάσι πὸς αναδιοργανὸθικε, σίφονα με τυς 6 όρυς τυ ιγὲτι-μας σ. Στὰλιν.

Στα ρομὲικα χοριά, το σχολιὸμας πρὲπι ν' αγονιστί στιν κενύργια ικονομικί χρονιά για τι διὰδοσι τις ρομέικις προλετάρικις κυλτύρας ανὰμεσα στις κολχόζικες μάζες. Κάθε πιονέρος κε μαθιτίς, αππις μεγαλίτερες τὰξες, χριὰζετε να μάθι 1—2 κολχὸζνικυς να διαβὰζυνε κε να γράφυνε στι μιτρικί γλὸσα. Το σχολιό πρέπι να διαδὸσι πλατιά τον «Κολεχτιβιστί» ανάμεσα στις κολχὸζικες μάζες κε το «Νὲο μαχιτὶ» ανὰμεσα στυς πιονὲρυς κε μαθιτὲς.

Ι πιονέρι κε μαθιτές πρὲπι να ξετιλίξυνε τι δυλιὰ-τυς ανὰμεσα στυς κολχὸζνικυς κε μονονικοκίριδες για να ιπερεχτελεστύνε τα πλὰνα τις χλεμποζαγοτὸφκας. Χριάζετε από τόρα να προετιμαστύμε για τιν ανιξιάτικι καμπάνια τις σποράς.

Το σχολιὸ, στον 4-ο χρόνο τυ 5 χρονυ, πρέπι να βρίσκετε, όπος πάντα στις πρότες γραμὲς. Χριὰζετε να παλὲψι αποφασιστικά για τιν πιότιτα τις μάθισις, για να εχτελεστύνε όλες ι ικονομικοπολιτικὲς καμπάνιες, να διαδοθί πλατιά ι ρομέικι προλετάρικι κυλτύρα, ν' αγονιστί για τα μπολσεβίκικα τέμπα στο σοσιαλιστικὸ χτίσιμο, για τιν εχτέλεσι κε ιπερεχτὲλεσι τυ 5 χρονυ σε 4 χρόνια.

Ι ΑΠΟΦΑΣΕΣ ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙΑΝΥ ΠΛΕΝΥΜ ΤΙΣ Κ. Ε. ΤΥ Π. Κ. Κ. (ΠΜ.)

Το πλένυμ τις Κ. Ε. τυ ΠΚΚ (μπ.) εκςέταςε ςτις 28—31 τυ Οχτὸβρι διο βαςικὰ ζιτίματα:

1) Για τι ςιδεροδρομικί ςινκινονία·

2) Για το ςοβιετικὸ εμπὸριο κε τιν καλιτέρεπςι τυ εφοδιαζμό τον εργατὸν

Ι ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΜΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΔΥΛΕΒΥΝΕ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑ

Σ'όλι τιν 'Ενοςί-μας χτίζυντε κενύργιες φάμπρικες, εργοςτάςια, ιλεχτρικί ςταθμί, μεγὰλα μεταλυργικά κομπινάτα. Αφτά όλα χριάζυντε ςίδερο, ατςάλι, τςιμέντο, κςίλο, κάρβυνο, ανθρόπυς.

Πρέπι να δίνυμε γλίγορα μπενζίνα κε νκὰζι ςτα τράκτορ, πυ δυλέβυνε ςτυς κάμπυς τις 'Ενοςίς-μας, να κυβαλύμε ςιτὰρι, κάρβυνο, μέταλο, μπαμπάκι για τις φάμπρικες κε τα εργοςτὰςια τις χὸρας-μας.

Πολές φορές ι βιομιχανία κε το αγροτικὸ νικοκιριό διςκολέβυντε να μεγαλὸςυνε με τα χριαζύμενα τέμπα, γιατί ι ςιδερὸδρομι δε δυλέβυνε μπολςεβίκικα.

Το Οχτοβριανό πλένυμ ίπε, ότι ι ςιδερόδρομι πρέπι να καλιτερέπςυνε τι δυλιά-τυς. Γι'αφτὸ χριάζετε να κὰνυνε ικονομία ςτο κςόδεμα μέςον κε ιλικύ, να ςικὸςυνε τιν πιὸτιτα τις επιδιόρθοςις, να καλιτερέπςυνε τι δυλιά το ςιδεροδρομικό ςταθμόνε.

Ι μεταφορές πρέπι να γίνυντε με ςοςτὰ πλάνα για να μιν κυβαλύνε τα τρένα τυ κάκυ φορτία.

Το Πλένυμ αποφάςιςε να χτιςτύνε κενύργιες δινατές ατμομιχανές, κενύργιες ςιδεροδρομικὲς γραμές, να επιδιορθοθύνε ι παλιές, να χτιςτύνε κενύργια γεφίρια, να ιλεχτροπιιθύνε ι γραμές κε να μιχανοπιιθί το φὸρτομα κε τα κςεφόρτομα.

Το Πλένυμ τις Κ. Ε. ίπε, ὸτι ςε πολά μέρι βαςιλέβι ακὸμα ι απροςοποπίιςι (διλ. δεν κςέρυμε καλά τί δυλιὰ κάνι ένα πρὸςοπο κε για τι πρὰμα εφθίνετε) καθός κ'ι εκςίςοςι (εκίνι πυ κςέρυνε καλὰ τιν τέχνι-τυς κε κάνυνε πιο βαριά δυλιά πέρνυνε ςχεδὸν τα ίδια με κίνυς πυ κςέρυνε λιγότερα κε κάνυνε πιο λαφριά δυλιὰ). Αφτό δεν ίνε ςοςτό. Ο καθένας πρέπι να πέρνι κατὰ τι δυλιὰ πυ κάνι.

Το Πλένυμ πρὸτινε να εφοδιὰζυντε καλὰ ι ςιδεροδρομικί με εμπορέματα κε τρόφιμα.

Το Πλένυμ τις Κ. Ε. αποφὰςιςε να δινα μὸςι τι διίκιςι το τιδεροδρόμον με κομυνιςτές, πυ θα παλέπςυνε για να εχτελεςτύνε όλες ι απὸφαςὲς-τυ.

Για να καλιτερέπςι ι δυλιὰ το ςιδεροδρόμον, πρέπι να εχτελεςτύνε μπολςεβίκικα τα μέτρα πυ δίχνι το Πλένυμ τις Κ. Ε. τυ Κόματος. Τότε δε θἄχυμε διάςπαςες ςτα πλὰνα τυ χτίςιμύ-μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Πρέπι να ντίςυμε κε να θρέπςυμε καλά τυς χτίςτες τυ πεντὰχρονυ. Το Κὸμα βάζι αφτὸ το πρόβλιμα ςαν ένα απτα χιριότερα.

Από μίνα ςε μίνα περιςέβυνε τα εμπορέματα πυ βγὰζυνε ι φάμπρικες κε τα εργοςτὰςιά-μας. Τα κολχὸζ κε ςοφχόζ ὸςο πάι δίνυνε περιςότερα τρὸφιμα. Έχυμε πια βάςι για να καλιτερέπςυμε τον εργατικό εφοδιαζμό κι' αφτί ι βάςι κάθε μέρα μεγαλόνι. Πρέπι λιπό να πάνε γλιγορὸτερα τα εμπορέματα κε τα τρόφιμα ςτον εργάτι κε τον κολχὸζνικο. Τὸτε θα ςικοθί πιο πολί ι παραγογικὸτιτα τις δυλιὰς-τυς κε θα πάι πιο γλίγορα το ςοςιαλιςτικὸ χτίςιμο.

Μα ι κοπερατίβες κε το κρατικὸ εμπόριο ακὸμα δυλέβυνε άςκιμα. Τα εμπορὲματα μένυνε πολίν κερὸ ςτις αποθίκες. Στο εμπὸριο βαςιλέβι ι απροςοποπίιςι (ομπεζλίτζκα). Τα εμπορέματα τα ςτέλνυνε δίχος να λογαριὰςυνε τί θέλι κάθε ραγιὸνι. Εκί πυ χριάζυντε—ας πύμε—ποδίματα, ςτέλνυνε ςκαρπίνια. Ι κοπερατίβες δυλέβυνε πολές φορές με τα ςινίθια το νέπμαν. Πολεμύνε μὸνο να κςεκὰνυνε το εμπὸρεμά-τυς κε να πάρυνε ακριβὸτερι τιμί. Τέτια δυλιά δε μπορύμε καθόλυ να τιν ιποφέρυμε, γιατί μποδίζι ςτιν εκτέλεςι τυ πεντάχρονυ.

Το Κόμα δεν εκςέταςε μὸνο μια φορὰ το ζίτιμα τις καλιτὲρεπςις τυ εμπορίυ. Ακόμα το Μάι αποφάςιςε ν' αναδιοργανόςι ριζικά τις κοπερατίβες.

Το ςίθιμα τυ Κόματος ίνε—«να κςετιλίκςυμε το ςοβιετικό εμπὸριο». Αφτὸ θα πι να βγάλυμε αποφαςιςτικά απτις κοπερατίβες τα ςινίθια το νέπμαν κε να βάλυμε το εμπὸριο να δυλέβι για το ςοςιαλιςτικό χτίςιμο.

Να φέρνυμε γλίγορα τα εμπορέματα, να εφοδιάζυμε πρότα τυς μαχιτές, να φροντίζυμε για τον αγοραςτί, να κατεβάζυμε τις τιμές—νά τί θα πι να κάνυμε ςοβιετικὸ εμπόριο.

Μα ι κοπερατίβες δεν εκτελέςανε τιν απόφαςι τυ Κὸματος. Ι τακςικί εχτρί, ι γραφιοκράτες κ' ι οπορτυνιςτές, πυ κάθυντε ςτις κοπερατίβες, χαλνύνε τιν πολιτικί τυ Κόματος, δε θέλυνε να κςέρυνε για τις ανάνκες τυ αγοραςτί, φυςκόνυνε τις τιμές, πολεμύνε νἄχυνε μεγάλα κέρδι. Το Κόμα εκςέταςε πάλι το ζίτιμα τυ εμπορίυ ςτο Οχτοβριανό πλένυμ τις Κ. Ε.

Για να καλιτερέπςι ο εφοδιαζμός, το Πλένυμ πρότινε να πλατίνυμε πιο πολί το εμπορικό δίχτι. Κενύργια μαγαζιὰ πρέπι ν'ανίκςυνε όχι μόνο ι κοπερατίβες, μα κ' ι βιομιχανία. Ι ιφαντυργία πρέπι ν'ανίκςι δικά-τις μαγαζιά, ι δερματυργία δικὰ-τις για να πυλάι παπύτςια κ. τ. λ. Το εμπὸρεμα θα πάι ςτον εργάτι με πιο κοντινό δρόμο κε γλιγορὸτερα.

Το Πλένυμ τις Κ. Ε. ίπε να χτιςτύνε περιςὸτερες αποθίκες, μίλι, εργοςτάςια πςομιύ, μαγεριά. Ο εργάτις χριάζετε νἄχι όλα όςα πρέπι να πάρι κε με φτινές τιμές.

Ι Κ. Ε. αποφάςιςε να λιγοςτέπςονε τα εμπορικὰ μαγαζιὰ (κομέρτζεςκιγιε) κ'ι τιμές-τυς να κατεβύνε.

Για να περιςέπςονε πιο πολί τα τρόφιμα, το Πλένυμ πρότινε να θρέφονε ςτα εργοςτὰςια, τις φάμπριχες, κοπερατίβες κε ςτα μαγεριά γυρύνια κε πολιά, να κάνονε περιβόλια κ τ λ.

Τα εμπορέματά-μας περιςέβονε, μα ι πιότιτά-τυς ακόμα ίνε ὰςκιμι. Σε μερικές φάμπριχες πυ βγάζονε μπαςμά, ο μιςός ίνε ςκὰρτο. Το ίδιο κε με τα ποδίματα, τα γαλότςια κε τα τρόφιμα. Αφτὸ δε μπορύμε καθόλυ να το ιποφέρυμε. Ι μαχιτές τυ πεντάχρονυ πρέπι να πὲρνονε γερὰ ποδίματα κε ρύχα, φρέςκο κε θρεφτικό φαγί. Ι Κ. Ε. απετί απ'όλες τις οργάνοςες να δόςονε εμπορέματα καλίς πιὸτιτας.

Αφτές ι μαχιτικές απὸφαςες τυ Κόματος μπορύνε να εχτελεςτύνε μόνο τὸτε, όταν εκίνι πυ δυλέβυνε ςτο εμπόριο θα καταπιαςτύνε με τα ςοςτὰ ςτιν κατάχτιςι τις τεχνικίς τυ εμπορίυ. Πρέπι να μάθυμε καλὰ αφτί τι δυλιὰ, να κςέρυμε κὰθε εμπὸρεμα, να λογαριὰζυμε τις ανάνκες τον αγοραςτόνε, να μάθυμε να δυλέβυμε δίχος ζιμία.

* *
*

Ι πιονέρι πρέπι να βοιθίςονε μ'όλι τιν ενέργιά-τυς το Κὸμα ςτιν καλιτέρεψι τυ εργατικύ εφοδιαςμύ.

Μαζί με τυς κομςομόλυς, μπορύνε να πάρονε απὰνο-τυς πολές δυλιές: να κςετάζονε τις τιμές, να ροτύνε τυς εργάτες κε τυς κολχόζνικυς για τιν πιότιτα τον εμπορεμὰτον κε τυ φαγιύ, να κιτάζονε να ίνε καθαρὰ τα μαγαζιὰ, τα μαγεριὰ κ. τ. λ. Ι πιονέρι πρέπι να θρέβονε κολεχτιβικὰ κυνέλια κε πολιὰ.

Χριὰζετε να παλέψυμε μπολςεβίκικα για τιν εχτέλεςι τον αποφάςεον τυ Πλένυμ τις Κ. Ε. τυ Π. Κ. Κ.(μπ).

ΤΙ ΛΕΝΕ Ι ΑΡΙΘΜΙ

Ι χόρα-μας ίνε σοβιετικί. Ι εξουσία ανίκι στους εργάτες κε στους εργαζόμενους αγρότες. Τα μέσα τις παραγογίς διλαδί τα εργοστάσια, ι φάμπρικες, ι γι ανίκουνε στο κράτος, ενό στα καπιταλιστικά κράτι όλα αφτά τάχουνε ιδιέτερα πρόσοπα—ι καπιταλιστές. Ι κιβέρνισί-μας σχιματίζι για κάμποσα χρόνια πλάνο για όλο το νικοκιριό τις χόρας. 'Ενα τέτιο πράμα δεν μπορί να γίνι στα καπιταλιστικά κράτι. Γιατί;

Το κομουνιστικό κόμα κ' ι σοβ. κιβέρνισι εδό κε 3 χρόνια σχιματίσανε το πεντάχρονο πλάνο. Ι εργαζόμενι τις Ε. Σ. Σ. Δ. δόσανε λόγο να το εχτελέσουνε σε 4 χρόνια. 'Ολι ι εχτρί-μας, όντα φάνικε αφτό το πλάνο, μας κοροιδέβανε. Λέγανε, ότι ι μπολσεβίκι θέλουνε, τάχα, να ξεγελάσουνε τους εργάτες.

Ας ρίξουμε μια ματιά για να διούμε αν έχουνε δίκιο ι εχτρί-μας.

Ας δόσουμε το λόγο στους αριθμύς:

ΚΑΡΒΥΝΟ

Στα 1913 ι τσαρικί Ροσία έβγαλε το όλο 36.000.000. τόνους κάρβυνο.

Στα 1929—30 τα ανθρακορυχία-μας δόσανε 40.000.000 τόνους. Σίφονα με το πλάνο τις τρίτις χρονιάς, θα βγάλουμε 200% τις προπολεμικίς παραγογίς. Κε τ' αποτέλεσμα; — Ι Ε. Σ. Σ. Δ. θα πάρι τιν 4-ι θέσι στιν πανκόσμια παραγογί τυ κάρβυνυ!

ΝΕΦΤΙ

Ι τσαρικί Ροσία στιν καλίτερίτις χρονιά έβγαλε πάνο-κάτο 90.000.000 τόνους, νέφτι. Πέρσι ι 'Ενοσι έβγαλε 183.960.000 τόνυς. Πιός δε γνορίζι, πος ι εργάτες τις Γρόζνας κε Βακύ εχτελέσανε το 5-χρονο πλάνο-τυς σε $2^1/_2$ χρόνια;

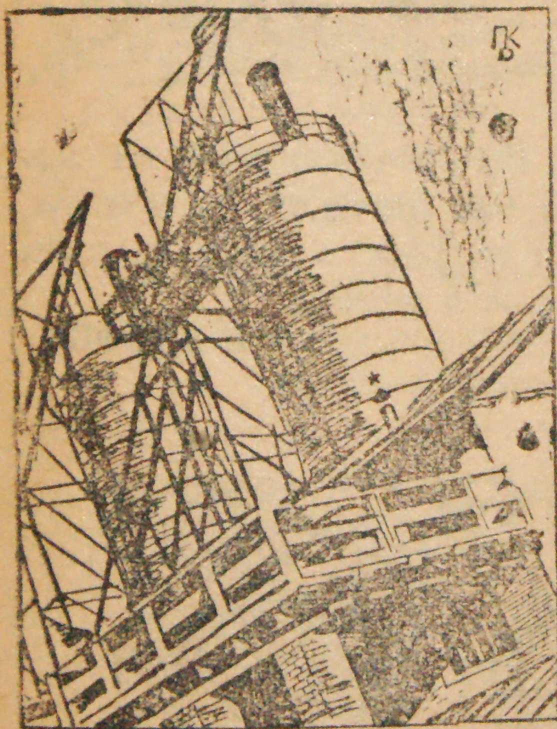
Χάρι στι μαχιτικί δυλιά τον εργατόν, ι Ε. Σ. Σ. Δ. κατέχι πια τι 2-ι θέσι στιν παραγογί τυ νεφτιύ.

ΜΕΤΑΛΟ

Ακόμα στα 1923 ι χόρα-μας έβγαλε 5,5 εκατομ. τόνυς μέταλο.

Ι τσαρικί Ροσία στιν καλίτερί-τις χρονιά έβγαλε 4,1 εκατομ. τόνυς.

Σαν τελιόσι το χτίσιμο τον 518 εργοστασίον, ι Ε. Σ. Σ. Δ. θα κατέχι τιν 1-ι θέσι στιν παραγογί μετάλυ στιν Εβρόπι.

ΜΙΧΑΝΟΚΑΤΑΣΚΕΒΙ

Αφτός ο κλάδος τις βιομιχανίας ίτανε ο πιο καθιστεριμένος στιν τσαρικί Ροσία.

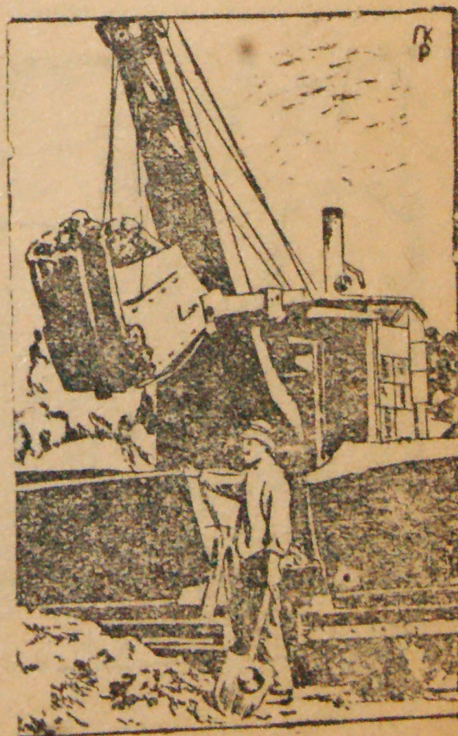
Ακόμα στα 1927 κσεπεράσαμε τιν προπολεμικί παραγογί. Φέτος βγάλαμε μ ι χ α ν έ ς, πυ αχσίζυνε 250.000.000 ρύβλια.

ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΜΙΧΑΝΕΣ

Στα 1930 φτιάσαμε αγροτικές μιχανές 6 φορές περισότερο απτιν προπολεμικί παραγογί. Φέτος θα βγάλυμε 40 χιλ. τράκτορ. Κατέχυμε πια τι 2-ι θέσι.

Το εργοστάσιο τυ Σταλινγράτ δίνι πια κάθε μέρα 110 τράκτορ. Το Λενινγράντ βγάζι 85. Απτιν 1-ι τυ Οχτόβρι άρχισε να δυλέβι ο γίγαντας τυ Χάρκοβυ. Γλίγορα τελιόνι το χτίσιμο τυ τρακτορικύ εργοστασίυ στυ Τζελιάμπινσχ. Αφτί ι 4 γίγαντες θα δίνυνε 200.000 τράκτορ το χρόνο.

Σε λίγο ι Ε. Σ. Σ. Δ. θα περάσι τιν Αμερικί κ' έτσι θα πάρι τιν πρότι θέσι στιν πανκόζμια παραγογί τον τράκτορ.

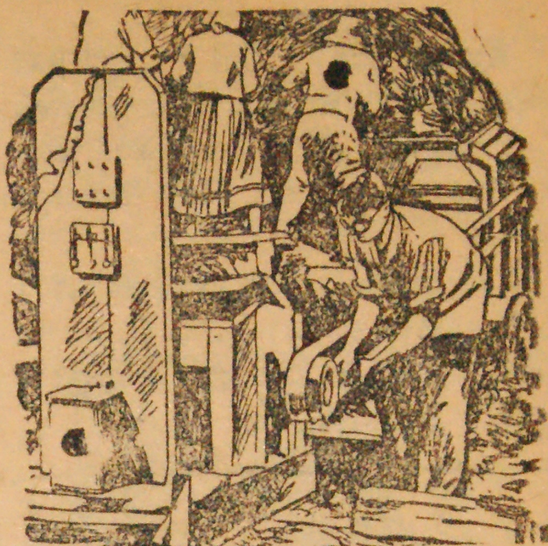
ΙΛΕΧΤΡΟΠΙΙΣΙ

«Κομυνιζμός ίνε ςοβιετικί εχςυςία κε ιλεχτροπίισι», έλεγε ο Λένιν. Ι Ε. Σ. Σ. Δ., κάτο απτιν ατςαλένια καθοδίγισι τυ κομυνιστικύ κόματος, εχτελί αφτί τιν εντολί τυ μεγάλυ αρχιγύ.

Στα 1930 ι ιλεχτροενέργια τις χόρας-μας ίτανε 6.000.000 κιλοβάτ.

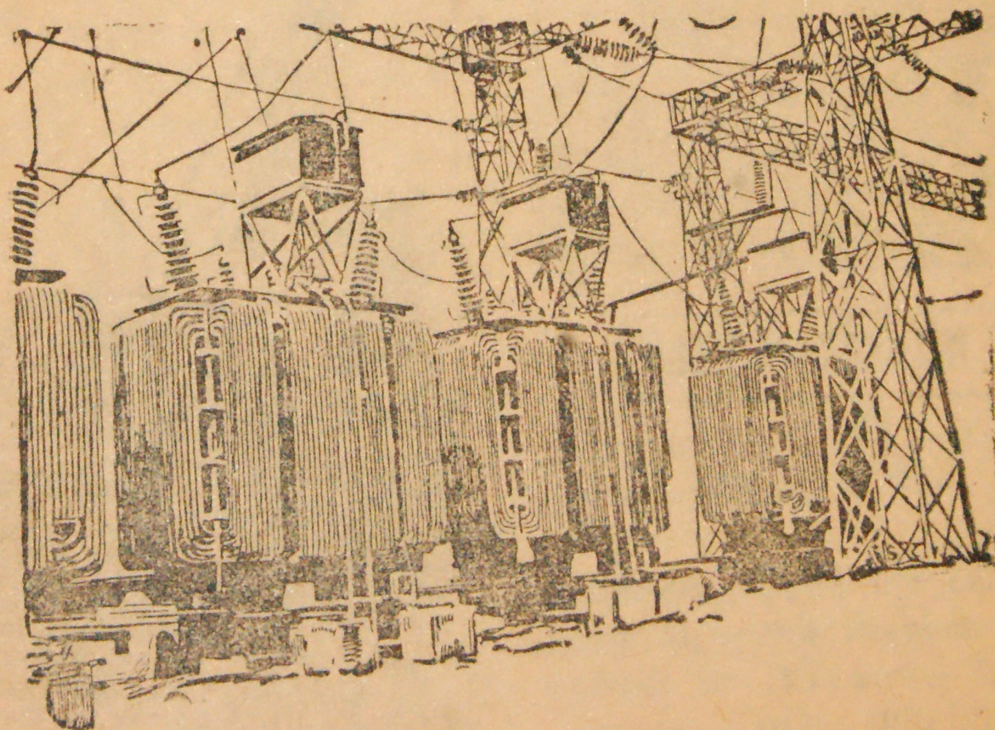
Ι ιλεχτροπίισι τις Ε. Σ. Σ. Δ. πάι με τέτια τέμπα, όςτε ςτα 1932 το πλάνο θα εχτελεςτί κατά 200% !

Ας πάνε να ςκάςυνε ι καπιταλιςτές. Τόρα πια δε μας κοροιδέβυνε, γιατί βλέπυνε, ότι το πεντάχρονο πλάνο εχτελίτε.

Πιά ίνε ι ετία πυ έχυμε τόςο μεγάλες επιτιχίες; — Ι ετία ίνε, ότι ςτι χόρα το ςοβιέτ ο χτίςτις ίνε κι' ο νικοκίρις.

Δ. ΑΖΟΦΙΣ

ΟΛΟ ΜΠΡΟΣ, ΟΛΟ ΜΠΡΟΣ!

(ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΜΟΤΙΒΟ «ΤΖΕΡΒΟΝΙ ΛΑΒΙ»)

Για το πεντάχρονο ας πολεμύμε
ς’ τέσερα χρόνια να το ’χτελύμε.
Για να γλιτόςυμε μία για πάντα
από τιν κςένι εμίς κυμάντα.

Ι μπυρζζύι κ’ ι κυλάκι ας ντρανύνε
πός ι προλετάριι νικύνε
τις διςκολίες πυ τιχένυν
κι’ όλο μπρος, όλο μπρος, όλο προοδέβυν

Κάθ’ εργοστάσιο νεοχτιζμένο
από τα σπλάχνα-μας ίνε βγαλμένο.
Δίναμες νέες στι χόρα φέρνι
κε τυ οχτρύ-μας τι ζίςι πέρνι

Ι μπυρζζύι κ’ ι κυλάκι κ. τ. λ.

Κάθε εχτάρι νεοςπαρμένο
ςτο κολεχτίβο ίν’ ενομένο.
Μες’ ςτα κολχόζια βάλυμε τάκςι,
ο κὸζμος όλος να τα θαμάκςι.

Ι μπυρζζύι κ’ ι κυλάκι κ. τ. λ.

Ο κόκινος ςτρατός, πεδιὰ δικά-μας
καλά φιλάγι τα ςίνορά-μας.
Κι’ α θα τολμίςυν να μας πιράκςυν
απτι γροθιά-μας θε να τρομάκςυν

Ι μπυρζζύι κ’ ι κυλάκι κ. τ. λ.

Για τον Οχτόβρι θα πολεμύμε
ς’ όλο τον κόζμο κε θα νικύμε.
Μόνι δεν ίμαςτε, μαζί-μας ίνε
ι προλετάριι όπυ κι’ αν ζύνε

Ι μπυρζζύι κ’ ι κυλάκι κ. τ. λ.

ΓΙΑΝΚΟΣ ΚΟΡΑΙΔΙΣ.

Ν' ΑΝΑΠΤΙΚΣΥΜΕ ΤΙ ΧΤΙΝΟΤΡΟΦΙΑ ΜΕ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑ ΤΕΜΠΑ

Ι δεκσιί οπορτονιστές αναστενάζανε σα γριές κε λέγανε:

— Τα σοφχόζια κε κολχόζια δε θα μας δόσονε γλίγορα σιτάρι. Γι' αφτό πρέπι ν' αναπτίκσυμε τα μονονικοχιριά, να καλοπιάσυμε τυς κυλάκυς.

Ι ζοί τσάκισε τυς κλαπσιάριδες οπορτονιστές. Το Λενινικό κόμα κσεπάστρεπσε τυς οπορτονιστές κε μ' ατσαλένιο χέρι οδίγισε τι χόρα στο δρόμο του σιμπαγί κολεχτιβιζμύ, πυ λιχβιντάρι τον κυλάκο σαν τάκσι, στο δρόμο τυ χτίσιμυ σοφχόζ.

Πάνο σ' αφτό το δρόμο το κόμα έλισε σε λίγο κερό το «πρόβλιμα τυ σιταριύ». Ι κολεχτιβοπίισι τελίοσε πια σε γενικές γραμές στα κιριότερα ραγιόνια, πυ βγάζυνε σιτάρι. Τα σοφχόζ κε κολχόζ δίνυνε πια όχι μόνο αρκετό σιτάρι για τις ανάνκες τις χόρας, μα κε μεγάλα περισέματα, πυ μπορύμε να βγάλυμε στο εκσοτερικό για ν' αγοράσυμε τις χριαζύμενες μιχανές. Ι ΕΣΣΔ γίνετε γλίγορα στο ψομί ι πιο πλύσια χόρα τυ κόζμυ.

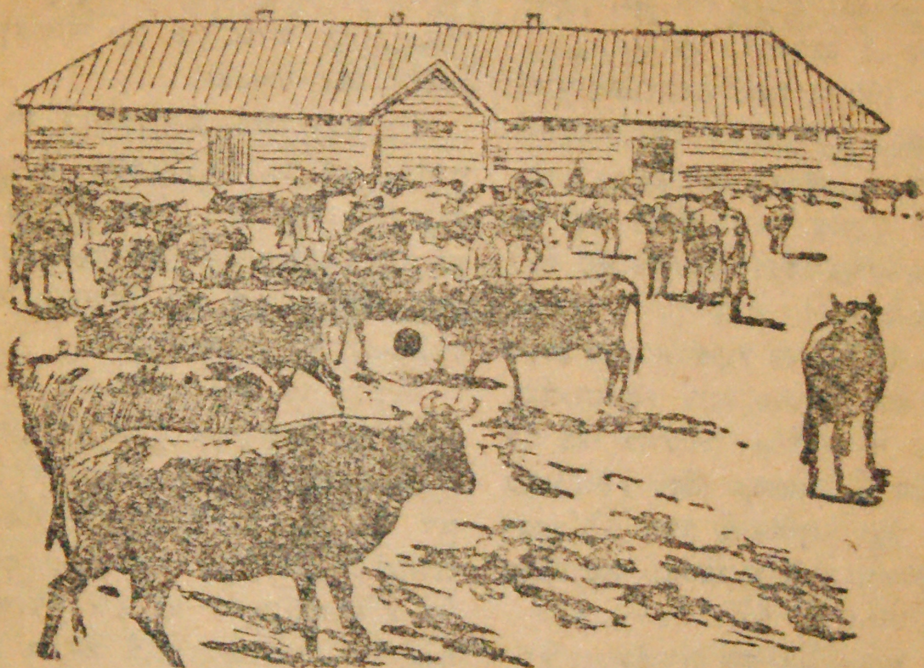
Το πρόβλιμα τυ σιταριύ λίθικε πια. Τόρα το κεντρικό πρόβλιμα τυ αγροτικύ νικοχιριύ ίνε ι χτινοτροφία. Δε χριάζετε να πύμε πολλά λόγια για τι σιμασία τις χτινοτροφίας. Ι χτινοτροφία—ίνε κρέας κε πάχος, ίνε παπύτσια κε μαλί, ίνε κλιδί για να καλιτερέψυμε τι ζοί τον εργαζομένον.

Ι οπορτονιστές κ'ι κυλάκι λέγανε πάλι, ότι μονάχα τα μονονικοχιριά μπορύνε ν'αναπτίκσυνε τι χτινοτροφία κε ότι τα μεγάλα χτινοτροφικά νικοχιριά δε θα κάνυνε τίποτα.

Το κόμα κε σ'αφτό το ζίτιμα δεν άκυσε τι λένε ι οπορτονιστές κε οδίγισε τι χόρα σε κίνο το δρόμο, πυ έλισε κε το πρόβλιμα τυ σιταριύ. Αποφάσισε να χτίσι μεγάλες φάμπρικες για κρέας κε γάλα, να οργανόσι χτινοτροφικά σοφχόζ κε κολχόζ.

Ι γραμί τυ κόματος έδοσε πια μεγάλες νίκες κε σ'αφτό το μέτοπο. Σε λίγο κερό τα χτινοτροφικά σοφχόζια αποχτίσανε 2 εκατομίρια αγελάδες. Ι κολχόζικες φέρμες

μεγαλόσανε το κοπάδι-τυς ος 745 χιλιάδες κεφάλια. Τα χιροτροφικά σοφχόζια ίχανε το Σεπτέβρι μισό εκατομίριο γυρύνια κ'ι κολχόζικες φέρμες 250 χιλιάδες. Σε μισό χρόνο τα χτινοτροφικά σοφχόζια κε κολχόζια δόσανε 700 χιλιάδες πύτια βύτιρο.

Μα αφτές ι επιτιχίες δε μπορύνε να ικανοπιίσυνε όλες τις ανάνκες τις χόρας. Χριάζετε να μεγαλόσυμε πολές φορές τα τέμπα τις ανάπτιχσις τις σοσιαλιστικίς χτινοτροφίας.

Ι απόφασι τυ κόματος κε τις κιβέρνισις λέι:

«Το 1931 κε 1932 πρέπι να ίνε για τιν ανάπτιχσι τις χτινοτροφίας τέτια χρόνια, όπος ίτανε τα διο τελεφτέα χρόνια για το ζίτιμα τις οργάνοσις τυ σοσιαλιστικύ νικοκιριύ σιτιρόν».

Ι απόφασι τυ κόματος κε τις κιβέρνισις δίνι το πρόγραμα τις ανάπτιχσις τις σοσιαλιστικίς χτινοτροφίας.

Ος το τέλος τυ 1931 τα χτινοτροφικά σοφχόζια πρέπι νάχυνε 2. 800.000 κεφάλια, να μεγαλόσυνε διλαδί το κοπάδι-τυς κατά 800.000 κεφάλια. Τα χιροτροφικά σοφχόζια πρέπι νάχυνε 1.900.000—διλαδί να μεγαλόσυνε τρις φορές το κοπάδι-τυς. Τα προβατοτροφικά σοφχόζια πρέπι νάχυνε 4.800.000 πρόβατα, κε τα πτινοτροφικά 13.000.000 πυλιά.

Ι κολχόζικες φέρμες πρέπι να μεγαλόσυνε κι' αφτές τα κοπάδια-τυς ος το τέλος τυ 1931 κατά ενάμισι εκατομίριο μοσχάρια, 500.000 γυρυνάκια κε 1 εκατομ. αρνιά. Στο 1932 τα κολχόζικα κοπάδια θα μεγαλόσυνε κατά 4 εκα-

τομίρ. μοςκάρια, 3 εκατομ. γορυνάκια κε 2 εκατομ. αρνιά.

Τέτια τέμπα ανάπτικςις τις χτινοτροφίας γλίγορα θα περιςέπςονε πολί το κρέας κε το πάχος, πυ ίνε στα χέρια τυ κράτυς κε θα καλιτερέπςονε τον εφοδιαζμό τον εργαζομένον.

Στο 1933 τα χιροτροφικά σοφχόζια θα δόςονε στα κομπινάτα κρέατος 6 εκατομ. γυρόνια κε τα κολχόζια 7 εκατομ. Στο 1935 θα δόςονε όχι λιγότερο από 15 εκατομ. γυρόνια, 3 εκατομ. πρόβατα κε 1.600.000 βόδια.

Τα κολχόζια, πυ δεν έχυνε χτινοτροφικές φέρμες, πρέπι να οργανόςονε κολεχτιβικό μεγάλομα γυρυνιόν, προβάτον, κυνελιόν κε πυλιόν.

Για να εχτελέςυμε αφτό το κολοςιέο πρόγραμα τις ανάπτικςις τις χτινοτροφίας, χριάζετε να παλέπςυμε μπολςεβίκικα για το ςιλός κε το χορτάρι. Πρέπι να μιχανοπιίςυμε τι χτινοτροφία, να λικβιντάρυμε τιν απροςοποπίιςι (ομπεζλίτζκα). να ςικόςυμε τιν παραγογικότιτα τις δυλιάς.

Το μαχιτικό πρόγραμα τυ κόματος κε τις κιβέρνιςις κινιτοπιί όλι τιν εργατικί τάκςι τις ΕΣΣΔ κε τα εκατομίρια τον κολχόζνικον στον αγόνα για τιν ανάπτικςι τις ςοςιαλιστικίς χτινοτροφίας.

Αφτό το πρόγραμα θα το εχτελέςυμε νικιφόρα έτςι, όπος εχτελέςαμε κε το μπολςεβίκικο πρόγραμα τις ανασινκρότιςις τυ νικοκιριύ ςιτιρόν. Γλιγορα θα φτάςυμε κε θα κςεπεράςυμε κε στι χτινοτροφία τα καπιταλιστικά κράτι κε θα γίνυμε ι πιο πλύςια χόρα τυ κόζμυ στο κρέας κε το πάχος.

Ι πιονέρι κε μαθιτές το σοφχόζ κε κολχόζ χριάζετε να βάλυνε όλα τα δινατά-τυς για να βοιθίςυνε τιν ανάπτικςι τις χτινοτροφίας, να παλέπςυνε μαχιτικά για τιν εχτέλεςι τυ πλάνυ.

Α.

Ι „ΝΕΑ ΓΕΝΙΣΙ ΤΥ ΧΡΙΣΤΥ" Κ'Ι ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΙ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

Τα χριςτύγενα ίνε μια απτις χιριότερες χριςτιανικές γιορτές. Ίνε πια διο χιλιάδες χρόνια απτόν κερό πυ ι καπιταλιςτές κε τςιφλικάδες ανατρέφυνε τυς καταπιεζομένυς λαύς με τις χριςτιανικές ιδέες για να εκμεταλέβυντε πιο έφκολα τις εργαζόμενες μάζες.

Ο δρόμος τυ χριςτιανιζμύ—ίνε δρόμος αλίπιτις, ματομένις τιρανίας για τυς εργάτες κε χορικύς. Ο χριςτιανιζμός πάντα ιπεράςπιζε τυς καπιταλιςτές κε τςιφλικάδες. Ι χριςτιανικί εκλιςία καμιά φορά δε ςικόθικε να ιπεραςπίςι τον εργάτι κε το χορικό όταν αφτί αγονιζόντανε ενάντια ςτυς εκμεταλεφτές.

Ι παπάδες λέγανε για «ιρίνι κε αγάπι», αφτό όμως δεν τυς εμπόδιζε να ςκιματίζυνε τα «ςιντάγματα τυ Ιιςύ», να οργανόνυνε ςινομοςίες ενάντια ςτι ςοβιετικί εκςυςία.

Ο πάπας τις Ρόμι; έδιχςε κςεκάθαρα το ρόλο τις θριςκίας. Στα 1930 ίπε πια προβλίματα έχυνε τα χριςτύγενα για το χριςτιανικό κόζμο:

«Πρότα απ' όλα πρέπι να κάνυμε τιν προςεφχί-μας, για όλυς τυς ίροες, πυ ιποφέρυνε ςτι Ροςία κε τι Σιβιρία για το όνομα κε για τιν αγάπι τυ Χριςτύ κε προετιμάζυνε νέα γένιςι τυ Χριςτύ ς' αφτί τιν τεράςτια χόρα».

Αφτά τα λόγια μα φανερόνυνε, ότι ο πάπας προςκαλί για πόλεμο ενάντια ςτιν ΕΣΣΔ.

Ι παπάδες δεν κςεχάςανε καθόλυ τί ίπε ι Εκατερίνι ι ΙΙ: «για τυς δεςποτάδες ι θέλιςι τυ βαςιλια ίνε ανότερι απ τυς νόμυς τυ βανκέλιυ». Κςέρυνε καλά ότι αφτί ι νόμι δεν τυς εμποδίζυνε να δυλέβυνε πιςτά για τυς καπιταλιςτές, να ίνε ι δίμιι τις εργαζόμενις μάζας.

Το μίςος τον παπάδον ενάντια ςτιν ΕΣΣΔ περίςεψε πολί τόρα τελεφτέα, οπόταν ίδανε, ότι ο ςοςιαλιζμός νικάι κι' ότι ο καπιταλιζμός όλο πάι προς τιν καταςτροφί. Κάθε κενύργια φάμπρικα, εργοςτάςιο, ιλεχτρικός ςταθμός, ςχολιό κάνι τυς παπάδες να λιςιάζυνε, γιατί κςέρυνε, ότι κάθε κενύργια νίκι ςτο ςοςιαλιςτικό μέτοπο φέρνι πιο γλίγορα τιν καταςτροφί τυ καπιταλιζμύ ς' όλο τον κόζμο.

Ι «νέα γένιςι τυ Χριςτύ» ςιμένι— πόλεμος ενάντια ςτιν ΕΣΣΔ, χάλαζμα τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ, τον κολχοζιόν κε αντεπαναςτατικί ςιμαχία με τυς κυλάκυς κε ςαμποταριςτές. Νά πια ίνε τα ςιθίματα τις χριςτιανικίς εκλιςίας προπάντον τόρα πυ έρχυντε ι γιορτές το χριςτυγένον.

Ο καπιταλιζμός πάι προς τιν καταςτροφί. Γιρέβι να βγι απτιν κρίςι για να μι χαθί τόςο γλίγορα. Ετιμάζετε λιπό για πόλεμο. Αφτό φένετε κςεκάθαρα

από κίνο πυ γίνετε τόρα στι Μαντζυρία. Ι χριστιανικί εκλισία δεν έβγαλε ύτε λέξι ενάντια στο γιαπονέζικο ιμπεριαλιζμό, πυ θέλι ν' αρπάξι τι Μαντζυρία. Ι παπάδες ξέρυνε καλά τα αντισοβιετικά πλάνα τον ιμπεριαλιστόν κε τυς βοιθύνε μ' όλα τα δινατά-τυς για ν' ανανκάσυνε τιν ΕΣΣΔ να μπι σε πόλεμο. Θέλυνε ν' αδινατίσυνε τι Σοβ. Ενοσι, να χαλάσυνε το πεντάχρονο, να ριμάξυνε το σοσιαλιστικό-μας κράτος.

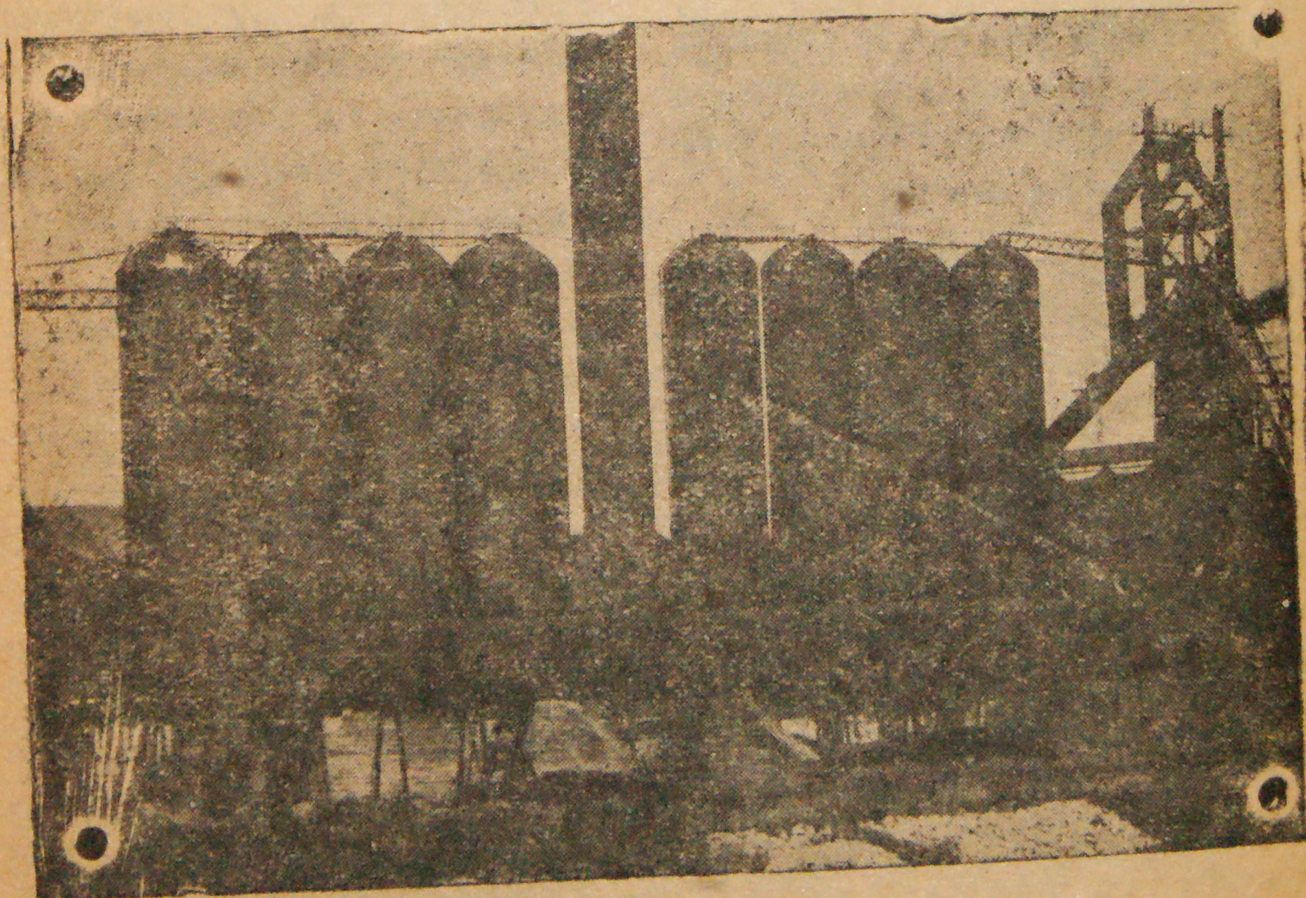
Έτσι λιπόν ι «ιρίνι κε αγάπι» τυ βανκέλιυ προετιμάζι μπροστά στα μάτια-μας πόλεμο ενάντια στι μαχιτικί μπριγάδα τις πανκόζμιας προλετάρικις επανάστασις—τιν ΕΣΣΔ.

Ι εργαζόμενες μάζες τις σοβιετικίς χόρας δε χριάζυντε τι θρισκία.

Δίχος τις χριστιανικές γιορτές κε παλέβοντας μ' αφτές, ι εργάτες κε χορικί τις ΕΣΣΔ θα νικίσυνε στον ιροικό-τυς αγόνα για το σοσιαλιζμό.

Τα χριστύγενα ίνε γιορτί τον ιμπεριαλιστόν, ίνε σίμβολο σκλαβιάς για τις εργαζόμενες μάζες. Τα χριστύγενα, όπος κε όλες ι άλες χριστιανικές γιορτές, ίνε ξένι κε εχτρικί γιορτί για τυς χτίστες τις σοσιαλιστικίς κινονίας.

Ενάντια στι θρισκία, παλέβοντας αλίπιτα μ' αφτίνα, νικύσαμε τυς ταξικύς εχτρύς-μας στα πρότα χρόνια τις προλετάρικις επανάστασις. Με τιν ίδια ενέργια πρέπι να πολεμίσυμε τι θρισκία κε τόρα για να νικίσυμε πιο γλίγορα τον καπιταλιζμό σ' όλο τον κόζμο.

Ι ΝΕΑ ΖΟΙ ΝΙΚΑΙ

Με φονές βγίκανε τα πεδιά απτι ςάλα το ςκολιό. Σιζιτύςανε ακόμα για τιν απόφαςι που πίρανε. Ι μαθιτές αποφαςίςανε να κλίςι ι εκλιςία κε να γίνι ςκολιό.

— Ε, τόρα πιά θα μπορέςυμε να περάςυμε τιν πολιτεχνοπίιςι όπος πρέπι—λέι ο Δίμος.

— Κε τι μορφοτικί δυλιά κε τι ςτρατιοτικί κε τιν καλιτεχνικί—τονε διακόφτι ο Κιριάκος—Τόρα νε που θα μπορέςυμε να εχτελέίςυμε το πρόγραμά-μας 100%.

Κε κςακολυθύςε ι ςιζίτιςι για τι δυλιά, που θα κάνανε, ςτο δρόμο τόρα, δίχος πρόεδρο κε γραματέα τις ςινεδρίαςις.

Μόνο ο Γιόργος δεν έλεγε τίποτα. Σκεφτικός, με το κεφάλι ςκιμένο, πίγενε ςτο ςπίτι.

Τί θα του πί άραγε ι μαμά, ςκεφτότανε, ςα μάθι, ότι κι' αφτός ιπόγραπςε τιν απόφαςι για το κλίςιμο τις εκλιςίας; Νε. Τα λόγια-τις τα ίπε κι' αφτός ςτι ςινεδρίαςι. «Ι εκλιςία μας χριάζετε», ίπε, όπος τύλεγε πάντα κ' ι μαμά. Μα όταν τονε ροτίςανε «ςε τί μας χριάζετε», ςόπαςε κ' έκατςε ςτι θέςι-του, γιατί, βέβεα, δε μπορύςε ν' απαντίςι ςτους ςιμαθιτές-τους με τα λόγια τις μαμάς: «εςί ςόπενε, δεν καταλαβένις τίποτε ακόμα».

Κε πιγένοντας κατά το ςπίτι πολεμύςε να βρι μιά απάντιςι ςτιν ερότιςι το ςιμαθιτόν-του: «γιατί μας χριάζετε;» Για ν' απομένι άδια (γιατί ςτιν εκλιςία πιγένανε μόνο 10—12 γερόντι) κε μις να μιν έχυμε που να δυλέπςυμε; Για να ςκοτίζι τα μιαλά του κόζμυ με τις πςεφτιές; Για να μποδίζι το ςος. χτίςιμο τις χόρας-μας;

Κε ίςτερα, ςα μας χριάζετε, όπος λέι ι μαμά, γιατί να μι με δόςι να καταλάβο ςε τί τι χριαζύμαςτε, παρά με λέι μόνο να ςοπένο; Νά ο δάςκαλος, ι μεγαλίτερι μαθιτές όλα μας τα κςιγύνε,

μας τ' αποδίχνονε. Καμιά φορά δε μας λένε: «σόπενε δεν το καταλαβένις».

'Ισος κ' ι μάμα δεν κσέρι σε τί μας χριάζετε ι εκλισία; Σα δε μπορί εκίνι, ίνε πο μεγάλι να δόσι σε μένα τὸ μικρό να καταλάβο, αφτὸ θα πι, ότι κ' ι ίδια δεν κσέρι σε τί μας χριάζετε. Αλιότικα γιατί να μι με το κσιγίσι; Κε με τις σκέψες-το αφτές έφτασε ο Γιόργος στο σπίτι δίχος να το καταλάβι.

— Μαμά σίμερα πίραμε στο σχολιό απόφασι να κλίσυμε την εκλισία. Τόρα πιά...

— Ι χαχί-σο ι όρα! Κε πιός σ' έδοσε το δικέομα ν' αποφασίσις κε σι; Δε σο ίπα, ότι ι εκλισία μας χριάζετε;

— Μα, γιατί μας χριάζετε μαμά;

— Πός γιατί; Γιατί, γιατί..:

Κε ι μαμά σόπασε. Δέν ίκσερε τί ν' απαντίσι. Δε μπορύσε να πι κι' αφτί τι φορά το «σόπενε», γιατί τιν ερότισι—τιν έδοσε όλο το σχολιό μαζί, πυ αποφάσισε γι' αφτί τι δυλιά κε δε μπορύσε, βέβεα, να ικανοπιθί μ' ένα κσερό «σόπενε».

* *
*

Μετά διο μέρες ίρθανε ι μαστόρι για να κάνυνε το καθίδριμα τις αμορφοσιάς κε τις πσεφτιάς σε μορφοτικό καθίδριμα, σε καθίδριμα πο ανίγι δρόμο για το σοσιαλιζμό.

Ο μικρύλις Γιόργος νίκισε τι μεγάλι μαμά, ι νέα ζοί νικάι τιν παλιά.

ΤΟΝΙΣ

ΧΡΙΑΖΥΝΤΕ ΜΟΝΟ ΣΤΥΣ ΕΚΜΕΤΑΛΕΦΤΕΣ

Εκίνι τι μέρα τελιόςαμε τα μαθίματα διο όρες νορίτερα. Ι δαςκάλα μας ίπε, ότι απτις 24 τυ Δεκέβρι ος τις 10 τυ Γενάρι έχυμε διακοπές για τα χριςτύγενα.

Πιγέναμε λιπό ςτα ςπίτια-μας.

Ο Αλέκςις, γιος εμπόρυ, ίπε ςτο δρόμο:

— Εγό θα βάλο τα χριςτύγενα το κενύργιο κοςτύμι-μυ. Να διίτε τί όμορφο πυ ίνε!

— Σίμερα κε μένα θα μ' αγοράςι ι μαμά ρύχα κε παπύτςια—έλεγε ο Τάκις, πυ κ' έτςι ίτανε ντιμένος καλίτερα απ' όλυς.

Εμίς, τα φτοχά πεδιά, δε μπορύςαμε να ςκεφτύμε για τέτια πράματα. Εγό έτιχε να παρακαλέςο τι μιτέρα-μυ να μ' αγοράςι γαλότςες, μα κίνι ίπε, ότι δεν περίςεψε τίποτα απτο μινιάτικο τυ πατέρα-μυ. Στα ίδια χάλια βριςκόντανε κ' ι φίλι-μυ.

Ο πατέρας-μυ ίτανε απλός εργάτις. Μόλις μόλις μπορύςε να μας θρέψι. Ίμαςταν τέςερις κι' ο μιςτός-τυ όλο κ' όλο 26 ρ. 50 κ. το μίνα. Δίςκολα περνύςαμε κίνα τα χρόνια.

Μ' αφτές τις ςκέψες ίρθα ςτο ςπίτι.

Μόλις μπίκα ςτο μαγεριό ίδα κάτι παράκςενα πράματα. Ι μιτέρα-μυ ςτεκότανε μπροςτά ςτι φοτιά κε μαγίρεβε λογιό-λογιό νόςτιμα φαγιά, πυ ςπάνια ι καλίτερα ποτέ δε βλέπαμε ςτο ςπίτι-μας.

Δίχος να πο λέκςι πετάχτικα ςιμά τις για να πάρο κάτι απὸ κίνα πυ μαγίρεβε, μα δε μ' άφιςε, γιατί, λέι, ίτανε νιςτία. Πίγα λιπόν παραπονεμένος να βάλο τα βιβλία-μυ ςτο ντυλάπι κε ίδα κάμποςα μποκάλια με κραςί κε ρακί. Δε μπόρεςα πια να βαςτάκςο κε ρότιςα:

— Γιατί αφτί ι προετιμαςία; Μίπος περιςέψανε το μινιάτικο τυ πατέρα;

— Άβριο έχυμε χριςτύγενα—ίπε κε κίταζε προςεχτικά τιν κατςαρόλα για να μιν καί το φαγί πυ μαγίρεβε.

Αργότερα μυ διιγίθικε, ότι πύλιςε κάτι δαχτιλίδια-τις κ' έτςι πίρε μερικά χρίματα. Μυ φάνικε παράκςενο κ' έλεγα με το νύ-μυ: «Μίπος μ' αφτά τα χρίματα δε μπορύςανε να μαγοράςυνε γαλότςες κε κοςτύμι»;

Δε βάρινα τι μιτέρα-μυ με περιςςότερες ερότιςες, πίρα κριφά ένα κομάτι κρεατόπιτα κε βγίκα όκςο να πέκςο με τυς φίλυς-μυ.

* * *

Το προί ίχαμε πια χριςτύγενα. Ι μάνα-μυ έςτρονε το τραπέζι κε περίμενε ναρθύνε ι ςιντρόφι τυ πατέρα-μυ. Όκςο έπεφτε χιόνι. Όλα ίτανε κάταςπρα. Στο δρόμο μαζεφτίκανε τα πεδιά τις γιτονιάς. Βγίκα κε γο. Πέζαμε μέςα ςτα χιόνια. Απτα πεχνίδια δεν κατάλαβα πότε πέραςε ο κερός. Ι όρα διο πίγα ςτο ςπίτι να φάγο.

Μόλις όμος ςίμοςα ςτιν αβλόπορτα τυ ςπιτιύ-μας, άκυςα κάτι άγριες φονές. Μπίκα μέςα κε ίδα ένα ςορό ανθρόπυς καθιςμένυς ςτο τραπέζι. Τρόγανε, πίνανε, χοντρομιλύςανε κε κάπυ-κάπυ πετύςανε κε βριςιές.

Εγό κ' ι μικρί-μυ αδερφί καθόμαςτε ς' ένα τραπεζάκι κε τρόγαμε.

Μετὰ κάμποςο κερὸ ι φονές κ' ι βριςιές περιςέψανε. Ο πατέρας-μυ ςικόθικε μ' αγριεμένα μάτια. Βαςτύςε ςτο χέρι ένα άδιο μποκάλι. Κάπιος, τάχατες, τον πίρακςε κι' απτο θιμό-τυ το τράβικςε.

Το μπουκάλι έπεσε στο παράθιρο κ' έσπασε με μεγάλο κρότο τα τζάμια. Ίστερα άρχισε να χτιπιέτε με το σίνροφό-του Σοκράτι. Χτιπιόντανε στα γερά. Ι άλι μυσαφίριδες πολεμύσανε, να τυς ισιχάσυνε, μα ίτανε τόσο μεθιζμένι, πυ δε μπορύσανε να σταθύνε στα πόδια-τυς. Ι μάνα-μυ μπίκε τότε στι μέσι να τυς χορίσι, μα βρέθικε ξαπλομένι καταγίς απ' ένα βαρί χτίπιμα πυ τις έδοσε ο πατέρας με τιν καρέκλα. Εγό κ' ι αδερφί-μυ αρχίσαμε τα κλάματα κ' απτο φόβο-μας πίγαμε κε κριφτίκαμε μέσα στο μαγεριό.

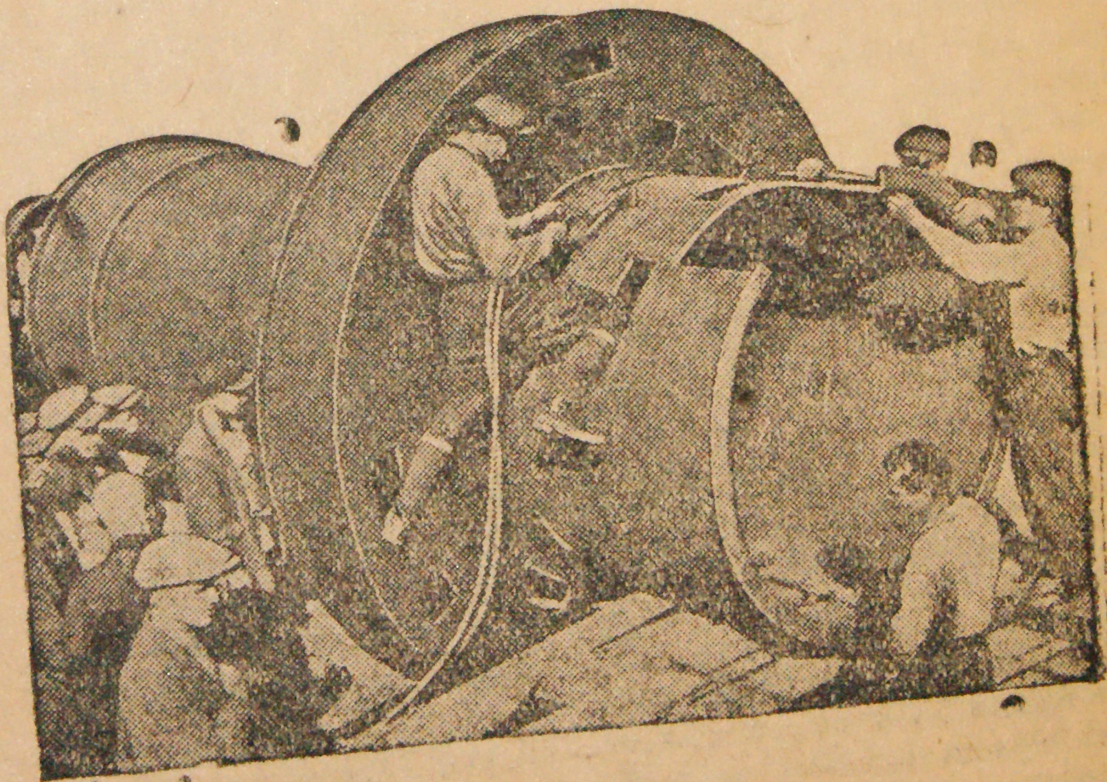
Τί έγινε ίστερα δεν ξέρο. Θιμύμε μόνο, ότι το προί ι μιτέρα-μυ πλάγιαζε στο κρεβάτι, κι ο πατέρας καθότανε ντροπιαζμένος, με δεμένο κεφάλι. Δεν πίγενε στι δυλιά διο βδομάδες, γιατί ίτανε πολί χτιπιμένος.

Το καλό φαγί βάσταξε μόνο μια μέρα. Ίστερα τρόγαμε πολί ξερό ξερό πσομί, γιατί ο πατέρας δε δύλεβε κ' έπρεπε να δόσυμε το χρέος πυ κάναμε για να πλερόσυμε τυς γιατρύς κε τα γιατρικά.

* *
*

Από τότε περάσανε 17 χρόνια. Ο πατέρας-μυ έγινε αγνόριστος. Κατάλαβε καλά, ότι ι εκλισιαστικές γιορτές χριάζυντε μόνο στυς εκμεταλεφτές, πυ πολεμύνε να ξεγελάσυνε τυς δυλεφτάδες. Τόρα πια δεν πίνι, δεν πιστέβι τα πσέματα τον παπάδον κι' όταν έρχυντε ι θριςκεφτικές γιορτές, βρίσκετε πάντα πρότος στον τόρνο-τυ. Αφτές τις μέρες δυλέβι με περισότερο πίζμα για το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμύ, πυ βγάζι όλες τις ρίζες τις θρισκίας.

ΦΕΡΠΕΝΑ.

ΑΝΤΙΘΡΙΣΚΕΦΤΙΚΕΣ ΣΤΡΟΦΕΣ

1

Αφτόνα το θεό
κανίς-μας δεν τον ίδε
Κε ύτε θα τον δι
μιθολογία ίνε.

2

Ραβίνι, μοναχί
πςαλτάδες κε μολάδες,
δεςπότες κε παπάδες
όλ' ίνε μαςκαράδες.

3

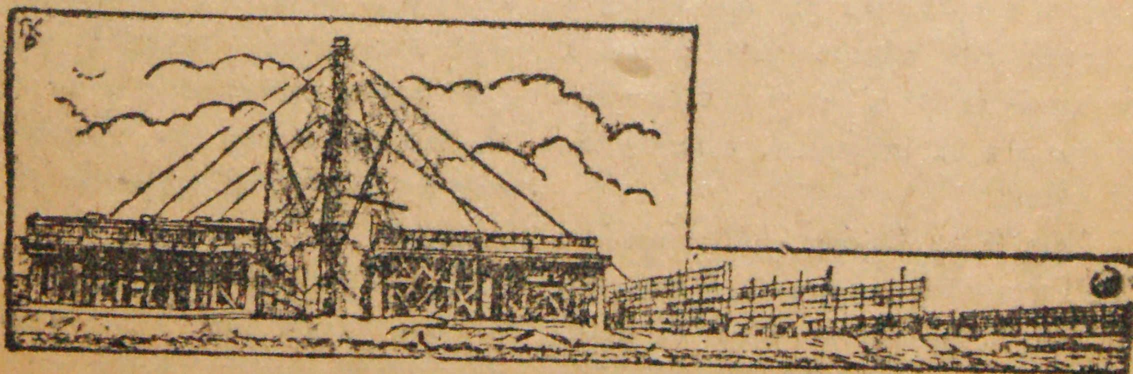
Μας φτάνον ι πςεφτιές
πυ ίτανε ος τόρα.
Φοτιά ςτιν εκλιςιά!
Φοτιά ςτι ςιναγόγα!

4

Μ' ομίλυς, με ςκολιά
με λέςχες με πιρίνες
νικύμε τυς θεύς
κε όλυς τυς κιφίνες.
Ο δάςκαλός-μας Λένιν,
ιγέτις-μας ςοφός,
μας έδικςε το δρόμο,
μας έδικςε το φος.

ΦΕΡΠΙΣ.

Μαριύπολι 30/XI—31.

Ι ΔΕΚΕΒΡΙΑΝΙ ΕΚΣΕΓΕΡΣΙ

Απτα 1900 ςτιν τςαρικί Ροςία άρχιςε μια μεγάλι βιομιχανικί κρίςι. Ι φάμπρικες κε τα εργοςτάςια ςφαλνόςανε. Δεκάδες χιλιάδες εργάτες απομένανε δίχος δυλιά. Ι καπιταλιςτές κατεβάζανε τα μεροκάματα, μεγαλόνανε τιν εργατικί μέρα από 12-16 όρες. Αφτό ανάνκαζε τυς εργάτες να μαζέβυνε τις δίναμές-τυς για να παλέπςυνε με τιν τςαρικί κιβέρνιςι.

Ι αλίθια ίνε, ότι όλες ι μεγάλες απεργίες εκίνυ τυ κερύ ίτανε ικονομικές. Μα όςο κςακολυθύςε ο αγόνας πέρνανε πολιτικό χαραχτίρα. Αν ι εργάτες παλέβανε πριν—ςα να λέμε—για μια «πεντάρα», τότε όμος οργανόνανε μίτινγ, διαδίλοςες κε πολές φορές πολεμύςανε με τιν αςτινομία. Από τότες ι εργατικί τάκςι αγονίζετε πια άφοβα, ςα μεγάλι επαναςτατικί δίναμι, ενάντια ςτιν τςαρικί κιβέρνιςι.

Στις πολιτίες μεγαλόνι το εργατικό επαναςτατικό κίνιμα. Αρχίζυνε να ςικόνυντε κ' ι χορικί.

Στα 1904 άρχιςε ο πόλεμος με τι Γιαπονία. Τα ροςικά ςτρατέματα νικιθίκανε. Ι κατάςταςι τυ προλεταριάτυ ς' αφτό τον πόλεμο χεροτέρεπςε. Ι εργατικί τάκςι κ' ι χορικί δε μπορύςανε πια να ιποφέρυνε. Ι επανάςταςι ςίμονε.

Στις 9 τυ Γενάρι 1905 ι εργάτες τις Πετρόπολις πίγανε να δόςυνε έτιςι ςτον τςάρο για να πύνε τα παράπονά-τυς. Ο τςάρος αντί πςομί τυς έδοςε βόλια. Εκατοντάδες εργάτες, γινέκες, γέρι, πεδιά ςκοτοθίκανε απτα τςαρικά ςτρατέματα,

Από τότες ι εργαζόμενες μάζες όλις τις χόρας ςικοθίκανε να παλέπςυνε ενάντια ςτιν τςαρικί κιβέρνιςι. 'Αρχιςε ένα τεράςτιο απεργιακό κίνιμα. Απεργύςανε ι φάμπρικες, τα εργοςτάςια, ι ςιδερόδρομι. Αφτί ι Πανροςικί Οχτοβριανί απεργία ίχε πολιτικό χαραχτίρα κε περνύςε κάτο από επαναςτατικά ςιθίματα. Ι εργάτες οργανόνανε παντύ απεργιακές επιτροπές. Στιν Πετρόπολι, τι Μόςχα, Ιβανοβο-Βοζνεςένςκ ςχιματιςτίκανε τα πρότα ςοβιέτ τον εργατόν αντιπροςόπον, πυ οδιγύςανε το εργατικό κίνιμα.

Το Δεκέβρι τυ 1905 έγινε ι εκςέγερςι τις Μόςχας. Το προλεταριάτο τις Μόςχας ίτανε καλά προετιμαζμένο για τον επαναςτατικό αγόνα, γιατί ίχε γερί ςίδεςι με τις μπολςεβίκικες κομματικές οργάνοςες. Ι επιροί το μενςεβίκον ίτανε τιποτένια.

Στις αρχές τυ Δεκέβρι κιρίχτικε γενικί απεργία πυ έπρεπε να φέρι ςε εκςέγερςι. 'Οταν ίρθε ο κερός να κιριχτί ι εκςέγερςι, το ςοβιέτ τις Μόςχας έςτιλε αγιτάτορες ςτις φάμπρικες κε τα εργοςτάςια,, πυ προςκαλύςανε τυς εργάτες να οπλιςτύνε κε να κςεςικοθύνε.

Ι εργάτες μαθένανε ςκοποβολί να ρίχνυνε μαχριά βάρι, λίμες κ.τ.ρ. Το προλεταριάτο έχτιζε οδοφράγματα, άρ

χίςε τιν αντεπίθεςι ενάντια ςτα τςαρικά ςτρατέματα κ' ίςαμε να ςτίλονε ςτρατὸ απτιν Πετρόπολι κε τι Βαρςὰβα ι νίκι ίτανε με το μέρος τις εργατικίς τὰκςις.

Κάμποςες μέρες με τι ςιρὰ ςτους δρόμους γινότανε πιζματὸδικες μάχες. Ι εργάτες τις Μόςχας κε προπάντον τις Κρ. Πρέςνας πολεμούςανε ιροικά με τα τςαρικά ςτρατέματα. Μα ςτο τέλος ι τςαρικί κιβέρνιςι έπνιξε μέςα ςτο έμα το δεκεβριανὸ κίνιμα.

Ι δεκεβριανί εκςέγερςι τις Μόςχας ίχε τεράςτια ςιμαςία πρότα απ' όλα, γιατί έγινε ςτο κέντρο τις χόρας. Κάμποςες άλες εκςέγερςες, που κςετιλιχτίκανε το Δεκέβρι ς' όλι τι Ροςία δεν ίχανε παντού ίδια δίναμι.

Ι εκςέγερςι τις Μόςχας δε μπόρεςε να νικίςι, γιατί ι οδιγί δεν κςέρανε καλά να τι διεφθίνονε κε δεν ίχανε δίναμες για να παλέπςουνε ος το τέλος.

Το προλεταριάτο οργάνοςε τότε ςοβιέτ που καθοδιγούςανε τιν άμινα κε κιτάζανε όλες τις δουλιές τον εργατὸν.

Το ςοβιέτ τις Νοβοροςίςκις δούλεβε καλίτερα απ' όλα. Έβγαλε κάμποςες απὸφαςες, που ταχτοπιούςανε τι ζοί τις πολιτίας. Σχιμάτιςε δικαςτικὰ όργανα. 'Αρχιςε]να βάζι φὸρους ςτι μπουρζουαζία. Το ςοβιέτ οργάνοςε κόκινι φρουρὰ κ' ετιμαζότανε για τον αγὸνα.

Εκςέγερςες γίνανε τότε κε ςτι Σιβιρία, ςτι Βαλτικί, ςτον Κάφκαςο, μα ι δίναμες τις επανάςταςις δεν ίτανε ακόμα αρκετά δινατές για τιν τελιοτικί νίκι.

Ι τςαρικί κιβέρνιςι νίκιςε ςτο Δεκέβρι του 1905, μα το μάθιμα που έδοςε ι δεκεβριανί εκςέγερςι δεν πίγε ςτα χαμένα.

Ι εργατικί τάκςι όταν πίρε τιν εκςουςία ςτα χέρια-τις ςτο 1917, ςτα χρόνια του εμφιλίου πολέμου ίχε πια πολί μεγάλι πίρα κε τα ὸργανα που προετιμάςανε τιν εκςέγερςι του 1905 ίτανε τα μελόμενα όργανα τις δικτατορίας του προλεταριάτου.

Μ. ΚΑΠΛΑΝ.

I ΜΟΤΟΡΟΠΙΙΣΙ ΤΥ ΚΟΚΙΝΥ ΣΤΡΑΤΥ

Ι πόλεμι στα χρόνια-μας δε γίνοντε ètςι όπος γινòντανε πριν. Ακόμα στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο τυ 1914—1918 όλες ι καπιταλιστικές χόρες αρχίςανε να εφοδιàζυνε τυς ςτρατύς-τυς με δινατί τεχνικί.

Απτον κερό πυ τελίοςε ο παγκόζμιος κι' ο εμφίλιος πόλεμος, κάθε ιμπεριαλιςτικό κράτος όςο πάι αναπτίςι τιν τεχνικί-τυ κ' εφοδιάζι πιο πολί το ςτρατό-τυ με μοτόρια πάνο ςε τροχύς κε φτερà (θορακιζμένα τρένα κι' αφτοκίνιτα, αερόπλανα, πιδαλιυχύμενα κ.τ.ρ.).

Αφτές ι προετιμαςίες γίνοντε πρότα απ' όλα ενάντια ςτιν 'Ενοςίμας.

Το κομονιςτικό κόμα κ' ι Κιβèρνιςι κςέρυνε για τι ετιμάζυντε ι ιμπεριαλιςτές. Δε μπορύνε λιπό ν' αφίςυνε τον Κόκινο ςτρατό-μας δίχος τεχνικά μέςα.

Ι τςαρικί Ροςία ίτανε πολί πίςο. Πολεμύςε με προτòγονα μέςα. Ι τεχνικί-τις ίτανε πολί πιςοδρομιμένι.

Ο Κόκινος ςτρατός-μας πρέπι να ίνε μοτοροπιιμένος για να γίνι κε ςτιν τεχνικί ο πρότος ςτρατός τυ κόζμυ.

Γιατί μας χριάζετε τέτιος ςτρατός; Πιός βρίςκετε ςτον Κόκινο ςτρατό; Πιός θα πάι ςτις πρότες γραμèς για να ιπεραςπίςι τιν εργατο-χορικί-μας χόρα;

— Ο εργάτις, ο κολχόζνικος, ο φτοχός χορικός.

Χριάζετε λιπό να οπλίςυμε καλά τυς εργαζομένυς, να τυς βάλυμε πàνο ςτα μοτόρια για να ιπεραςπίςυνε πιο èφκολα το προλετàρικο κρàτος-μας.

Τόρα πυ ίνε πολί αναπτιγμèνι ι αεροπλοία κ' ι μοτοροπίιςι, ο εχτρός μπορί να ςινκεντροθί γλίγορα ςτα ςτρατιγικά μέρι. Για να ςκορπίςυμε τιν εχτρικί δίναμι κε για να μπορέςυμε κε μις να ςινκεντρόςυμε πιο γλίγορα τα ςτρατέματά-μας, πρέπι νάχυμε μοτοροπιιμένο ςτρατò, χριαζόμαςτε αερόπλανα, πιδαλιυχύμενα, τανκ, θορακιζμένα τρένα κι' αφτοκίνιτα κ.τ.ρ.

'Επιτα, έχυμε ανάνκι απò καλύς δρόμυς, πυ πρέπι να ετιμάςυμε τόρα πυ ίνε ιρίνι.

Γι' αφτά τα πράματα χριάζυντε πολί μεγàλα χρίματα. Ι Κιβέρνιςι δε μπορί να τα δόςι όλα. Το ΟΣΟ, το Κομςομόλ κι' άλες οργάνοςες βοιθύνε τιν Κιβέρνιςι.

Ι πιονέρι κ' ι μαθιτές δεν πρέπι ν' απομίνυνε πίςο ς' αφτί τι δυλιά. Τί μπορί να κάνι το ςχολιό για να βοιθίςι να διναμόςυμε τον Κόκινο ςτρατό-μας;

— Πρέπι να κςετιλίκςυμε πλατιά αγιτάτςια για τι μοτοροπίιςι, να βάλυμε έκθεςες ςτις ςινεδριαςες το γονιόνε, ςτα κλύπ, να κάνυμε μαζικί δυλιά ανάμεςα ςτυς

εργαζομένυς για να κςιγίςυμε το ρόλο κε τι ςιμαςία τυ μοτόρ ςτον πόλεμο πυ ετιμάζυνε ι εχτρί-μας, να μαζέπςυμε χριματικά μέςα για τι μοτοροπίιςι.

Ι πιονέρι κε μαθιτές μπορύνε να δόςυνε μεγάλι βοίθια ςτον Κόκινο ςτρατό-μας. Χριάζετε μόνο να καταπιαςτύνε μαχιτικά ς' αφτί τι δυλιά.

Εμίς δε θέλυμε να κάνυμε πόλεμο. Δεν πρέπι όμος να κςεχνύμε, ότι ι καπιταλιςτές ετιμάζυντε να χαλάςυνε το πεντάχρονο πλάνο-μας, να μποδίςυνε το ςοςιαλιςτικό χτίςιμο τις χόρας-μας.

Εμπρός λιπὸ ςτι δυλιά! Ας διναμόςυμε τεχνικά το δοκςαζμένο Κόκινο ςτρατό-μας. Ας τυ δόςυμε περιςότερα μοτόρια για να μπορέςι να ιπεραςπίςι καλίτερα τα ςίνορα τυ προλετάρικυ κράτυς-μας.

ΤΖΥΜΠΑΡ.

ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ ΒΡΟΝΤΥΝΕ ΣΤΙ ΜΑΝΤΖΥΡΙΑ!

Ι Μαντζυρία ίνε ένα μεγάλο μέρος τις Κίνας. Ι γιαπονέζι ιμπεριαλιστές βάλανε κι ακόμα πριν απτον πανκόζμιο πόλεμο πολά καπιτάλια στι βιομιχανία, στο εμπόριο κε στα μέσα τις σινκινονίας. Χτίσανε στι Νότια Μαντζυρία μια μεγάλι σιδεροδρομικί γραμί. Ο τορινός πόλεμος ίνε στενά σιδεμένος μ' αφτίνα.

Ι αλίθια ίνε, ότι ι Γιαπονία, όπος κε τ' άλα καπιταλιστικά κράτι, βρίσκετε κάτο από βαριά ικονομικί κρίσι, απ' όπυ θέλι να βγι για ξένο λογαριαζμό. Από πολά χρόνια ίχε στο νύ-τις ν' αρπάξι τι Μαντζυρία, να βάλι εκί δικί-τις κιβέρνισι για να κάνι ότι θέλι.

Ος τόρα φοβύντανε τυς άλυς ιμπεριαλιστές κε γι' αφτό γίρεβε κατάλιλι εφκερία για να μπορέσι να εχτελέσι πιο έφκολα τα πλάνα-τις. Πολί κερό δεν περίμενε.

Το Σεπτέβρι ι κινέζι στρατιότες σκοτόσανε ένα λοχαγό τυ γενικύ επιτελίυ τις Γιαπονίας. Ι κιβέρνισι τις Μαντζυρίας έδοσε το λόγο-τις να βρι κε να τιμορίσι κίνυς πυ τονε σκοτόσανε. Τα γιαπονέζικα όμος στρατέματα περάσανε στις 18 τυ Σεπτέβρι τα σίνορα κε πίρανε τιν προτέβυσα τις Μαντζυρίας το Μύκτεν.

Ι Γιαπονέζι λέγανε, ότι, τάχα, ο κινέζικος στρατός χάλασε τι σιδεροδρομικί γραμί στι Νότια Μαντζυρία.

Άμα μπίκανε στο Μύκτεν πίρανε αμέσος τις μπάνκες, τις εμπορικές σινικίες κε μεταφέρανε το επιτελίο-τυς απτο Κβαντύν. Ι γιαπονέζι δε σταθίκανε κι, μα προχορίσανε παραπέρα, γιατί, τάχα, ι κινέζι χαλάσανε το σιδεροδρομικό γεφίρι στο σταθμό Λιυτιαογύυ.

Ίσαμε τις 3 τυ Νοέβρι ι γιαπονέζι πίρανε 20 ραγιόνια απτιν περιφέρια τυ Μύκτεν κε 8 απτιν περιφέρια τυ Γιρίν.

Το σκότομα τυ προξένυ τις Γιαπονίας στο Τσιτσικάρ απτυς στρατιότες τα στρατιγύ Μα, κε δυο άλο γιαπονέζον, χεροτέρεψε τιν κατάστασι. Ι ιμπεριαλιστές τυ Τόκιυ αρχίσανε να φονάζυνε, ότι κιντινέβι ι ζοί το γιαπονέζον πυ ζύνε στι Μαντζυρία κι' απετύσανε να παρθί το Τσιτσικάρ κι' άλα μέρι.

Ι Κίνα απετάθικε στι Λίγα τον εθνόν, μα αφτί ίπε μόνο, ότι θα ίτανε καλό να σταματίσι ι επίθεσι. Ι γιαπονέζι δεν ακύσανε τα λόγια τις Λίγας κε ξακολυθύνε να πέρνυνε κενύργια μέρι απτι Μαντζυρία.

Ι μπελογβαρντέιτσι σικόσανε σ' αφτό τον κερό το κεφάλι-τυς. Ι κινέζι αρεστάρανε τον Υσακόφ. Απο-

δίχτικε λιπόν ότι τονε ςτίλανε ι γιαπονέζι ιμπεριαλιςτές για να κάνι προβοκάτςιες ενάντια ςτιν Ε.Σ.Σ.Δ.

Τότε άρχιςε κ' ι αντιςοβιετικί καμπάνια. Ι εφιμερίδες τυ εκςοτερικύ γράφανε, ότι, τάχα ι Σοβιετικί κιβέρνιςι βοιθάι τυς κινέζυς ςτρατιγύς με ανθρόπυς κε πολεμοφόδια ενάντια ςτι Γιαπονία.

Ο ς. Καραχάν κ' ίςτερα ο ς. Λιτβίνοφ ςτις νότες, πυ ςτίλανε ςτι Γιαπονία αποδίκςανε, ότι ι ςοβιετικί κιβέρνιςι περνάι πολιτικί ιρίνις κι' ότι δε βοιθάι κανένα.

Αργότερα φάνικε, ότι ο ςτρατιγός Μα έπερνε πολεμοφόδια από γιαπονέζικες φίρμες κι' ότι ι Σοβ. Ένοςι ποτέ δεν έδοςε καμιά βοίθια ςτυς κινέζυς ςτρατιγύς. Αφτό τ' αναγνορίςανε πια κ' ι κινέζι κ' ι γιαπονέζι.

Ι ιμπεριαλιςτές τις Αμερικίς, τις Γαλίας κε τις Ανκλίας μ' όλες τις αντίθεςές-τυς, μ' όλα τα ςιφέροντα πυ έχυνε ςτιν Κίνα, ιποςτιρίζυνε τι Γιαπονία. Ο κιριότερος ςκοπός-τυς ίνε να μπερδέψυνε τιν Ε. Σ. Σ. Δ. ςε πόλεμο. Θέλυνε να χαλάςυνε το πεντάχρονο πλάνο-μας, θέλυνε να ςταματίςυνε το ςοςιαλιςτικό χτίςιμό-μας.

Ο εχτρός ετιμάζετε. Πρέπι λιπόν κε μις να βοιθίςομε μ' όλα τα δινατά-μας τον Κόκινο ςτρατό, πυ φιλάγι το ιρινικό χτίςιμο τις χόρας-μας.

Ι ιμπεριαλιςτές πρέπι να κςέρυνε καλά, ότι: «Δε θέλυμε ύτε μια πιθαμί κςένις γις. Μα κι' απτι δικί-μας γι, ύτε ένα βερςόκι απτι γί-μας δε θα δόςομε ςε κανένα».

N

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΙΣΤΙΜΑ ΤΟ ΣΙΜΠΛΕΓΜΑΤΟΝΕ ΣΤΙΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΣΙ ΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΑΤΟΝ ΚΕ ΣΤΙΝ ΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΥ ΠΕΔΑΓΟΓΙΚΥ ΠΡΟΤΣΕΣ

Ι Κ. Ε. τυ Π. Κ. Κ. (μπ.) στιν ιςτορικί-τις απόφασι για το ςκολιό λέι, ότι:

— τέρα ι κιριότερι έλιπςι τυ ςκολιύ-μας ίνε, πυ δε δίνι αρκετὲς γενικο-μορφοτικές γνόςες κε δε λίνι ικανοπιιτικὰ το πρόβλιμα τις προετιμαςίας για τα τέχνικυμ κε για τ' ανότερα ςκολιά ανθρόπον πλέρια γραματιζμένον, πυ κςέρυνε καλά τις βάςες τον επιςτιμόν (φιςικί, χιμία, μαθιματικά, μιτρικί γλόςα, γεογραφία, κ. τ. λ.)

Ι ίδια απόφασι δίχνι πός θα μπορὲςυμε να κςεκάνυμε αφτί τιν έλιπςι.

Ι Κ. Ε. απετί απτα Λαικά κομιςαριάτα μόρφοςις το διμοκρατιὸν τις Σοβ. Ένοςις «να οργανόςυνε αμέςος τιν επιςτιμονικο-μαρκςιςτικί κατάςτροςι τον προγραμὰτον κε να εκςαςφαλίςυνε ς' αφτά ακριβός χαραγμένο κίκλο ςιςτιματοπιιμένο γνόςεον (μιτρικί γλόςα, μαθιματικά, φιςικί, χιμία, γεογραφία, ιςτορία) για ν'αρχίςυμε να διδάςκυμε αττίν 1 τυ Γενάρι 1932 με τα αναθεοριμένα προγράματα».

Το ςίςτιμα το ςιμπλεγραμάτονε στιν κατάςτροςι τον προγραμάτον κε ςτιν οργάνοςι τυ πεδ. προτςές εμπόδιζε να εκςαςφαλιςτί στα κενόργια προγράματα ακριβός χαραγμένος κίκλος ςιςτιματοπιιμένο γνόςεον πυ πρέπι να δόςυνε τα διάφορα μαθίματα.

Το ςίςτιμα το ςιμπλεγμάτον έπερνε κομάτια απτι ζοί («ςιμπλέγματα»), πυ περιλαβένανε τυς κιριότερυς «κόμπυς» τις εργατικὶς ζοίς τον ανθρόπον.

Για να καταχτίςυμε λιπόν αφτά τα ςιμπλέγματα, πέρναμε αποςπάζματα γνόςεον από διάφορα μαθίματα.

Κ' έτςι το ςίςτιμα το ςιμπλεγμάτονε δε μπορύςε φιςικά να εκςαςφαλίςι κςεκάθαρο ςίςτιμα γνόςεον «όλυ εκίνυ τυ πλύτυ, πυ έδοςε ι ανθροπότιτα» (Λένιν)

Το ςίςτιμα το ςιμπλεγμάτονε ςτον περαζμένο ςταθμό τις ανάπτιξις τυ ςοβιετικύ ςκολιύ έπεκςε θετικό ρόλο ςτον αγόνα με το παλιό ςκολαςτικό ςκολιό, μας βοίθιςε να το νκρεμίςυμε ςιθέμελα.

Στον τορινὸ, ανότερο ςταθμό τις ανάπτιξις τυ ςκολιύ-μας αφτό το ςίςτιμα έχαςε πια τιν αξία-τυ

κ' έγινε μπόδιο για «να μάθυμε καλά κε σιστιματικά τις επιστίμες».

Νά γιατί, για να εχτελέσυμε τιν απόφασι τις ΚΕ τυ ΠΚΚ (μπ.), πρέπι να πετάκσυμε αποφασιστικά το σίστιμα το σιμπλεγμάτον, όταν καταστρόνυμε τα προγράματα κε οργανόνυμε το πεδαγογικό προτσές στο σοβιετικό σχολιό.

Τα κενύργια προγράματα, όπυ πρέπι να εκσασφαλίσυμε σιστιματοπιιμένο κίκλο γενικο-μορφοτικό γνόσεον, χριάζετε να τα καταστρόσυμε χοριστά για κάθε μάθιμα, πάνο στι βάσι τις Μαρκσικο-λενινικίς μεθοδολογίας.

Αφτό όμος δε θα πί, ότι ι κατάστροσι τον προγραμάτονε χοριστά για κάθε μάθιμα γιρίζι το σοβιετικό σχολιό προς το παλιό σχολαστικό σχολιό.

Το σχολιό-μας δεν πάβι να ίνε σοβιετικό, πολιτεχνικό σχολιό. Ι παραγογικί κε κινοτικο-πολιτικί δυλιά απομένι στο σχολιό. Ι σίδεσι τις θεορίας με τιν πραχτική, ι σίδεσι τις μάθισις με τιν παραγογικί κε κινοτικό-πολιτικί δυλιά πάλι α π ο μ έ ν υ ν ε, μ α «πάνο σε τέτια βάσι, πυ ιποτάσι όλι τιν κινοτικο-παραγογικί δυλιά το μαθιτόνε στις εκπεδεφτικές κε μορφοτικές ανάνκες τυ σχολιύ». (Απ-τιν απόφασι τις Κ. Ε.)

«Ι γνίσια κομυνιστικί ανατροφί στο σοβιετικό σχολιό, το δινάμομα τυ αγόνα ενάντια στιν αντιπρολετάρικι ιδεολογία»—στις σιθίκες τυ οκσί τακσικύ αγόνα, στις σιθίκες τις απότομις στροφίς τυ σοβιετικύ σχολιύ στο ζίτιμα τυ εκσοπλιζμύ τις νέας γενιάς με τις βάσες τον επιστιμόν—αποχτάι εκσερετικί σιμασία, γιατί ι κομυνιστικί ανατροφί δεν ίνε μόνο στα πολιτ. γράματα, μα κε στιν κατάχτισι τις επιστίμις». («Για τιν κομυνιστικί μόρφοσι» Αρ. 273).

'Ετσι λιπόν, στον τορινό σταθμό τις ανάπτικσις τυ σοβιετικύ σχολιύ ένα απτα προβλίματα τις προλετάρικις μάζας, τον εργατό μόρφοσις, τις πιονέρικις οργάνοσις κε τις πεδικίς αφτοδιίκισις ίνε ο αγόνας με τιν εχτρικί ιδεολογία, πυ θέλι να τραβίκσι το σοβιετικό σχολιό στις ράγιες τυ σχολαστικύ σχολιύ ί να το γιρίσι στο σίστιμα το σιμπλεγμάτον κε το σχεδιαζμάτον. Πρέπι να παλέπσυμε για τιν αλιθινί κομυνιστικί ανατροφί στο σχολιό, για τον εκσοπλιζμό τις νέας γενιάς με σιστιματοπιιμένες γνόσες απτι φισικί, χιμία, μαθιματικά, γλόσα, κινονιολογία κ. τ. λ.

Θ. Κ.

ΝΑ ΤΥΣ ΑΝΑΝΚΑΣΥΜΕ ΝΑ ΒΟΙΘΙΣΥΝΕ ΤΟ ΣΚΟΛΙΟ

Ι απόφασι πυ έβγαλε ι Κ. Ε. τυ Κόματος στις 5 τυ Σεπτέβρι ιποχρεόνι όλες τις κοματικές, σοβιετικές, ικονομικές κε κινοτικές οργάνοσες να δόσυνε μεγάλι προσοχί στο σκολιό.

Από τότε περάσανε 4 μίνες, μα δε μπορύμε να πύμε, ότι τα ραγιόνια-μας βοιθύνε το σκολιό, έτσι όπος χριάζετε.

Πολά σοφχόζ κε κολχόζ ακόμα δεν καταλάβανε τι σιμασία τις πολιτεχνοπίισις. Δεν κάνανε τίποτα να οργανόσυνε εργατικές κάμαρες κ' εργαστίρια.

Μερικά ραγιόνια δε φροντίζυνε να εφοδιαστύνε τα σκολιά με βιβλία.

Το ραγιόν τυ Μάνγοςς δεν εχτελί τις ιποχρέοσές-τυ. Μόνο 35 % απ'τυς μαθιτές πέρνυνε ζεστά προγέβματα. Ρύχα κε παπύτσια μόνο 30 %.

Στο ραγιόν τυ Μεγ. Γιανισόλ ίνε 5.000 μαθιτές, μα δίνυνε μόνο 700 προγέβματα! Παπύτσια δε δόσανε καθόλυ!!

Χριάζετε να κάνυμε αποφασιστικί στροφί, να βοιθίσυμε το σκολιό στι δυλιά-τυ. Δίχος τι βοίθια τον οργανόσεον, το σκολιό δε μπορί να ετιμάσι τα στελέχι πυ χριαζόμαστε για το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Πρέπι να χτιπίσυμε δινατά τυς οπορτυνιστές, πυ σαμποτέρνυνε τιν απόφασι τυ Κόματος. Χριάζετε να τυς ανανκάσυμε να βοιθίσυνε με τα σοστά το σκολιό-μας για να μπορέσι να εχτελέσι κίνα τα μεγάλα προβλίματα, πυ έβαλε μπροστά-τυ απόφασι τις Κ. Ε. τυ Κόματος

ΕΦΑΡΜΟΖΥΜΕ ΤΙ ΘΕΟΡΙΑ ΣΤΙΝ ΠΡΑΧΤΙΚΙ

Ι Ε. Σ. Σ. Δ. χτίζετε... Χτίζετε με μπολςςεβίκικα τέμπα. Χτίζετε νίχτα μέρα για να περάςι τις πιο προχοριμένες καπιταλιςτικές χόρες. Στα ςτόματα όλον τον εργαζομένονε βρίςκυντε τα λόγια τυ ς Στάλιν: «Πάμε μ' όλι τι δίναμι τυ ατμύ ςτο ςοςιαλιζμό μέςον τις βιομιχανοπίιςις, αφίνοντας πίςο-μας τιν εόνια «ρύςικι» πιςοδρομικότιτά-μας».

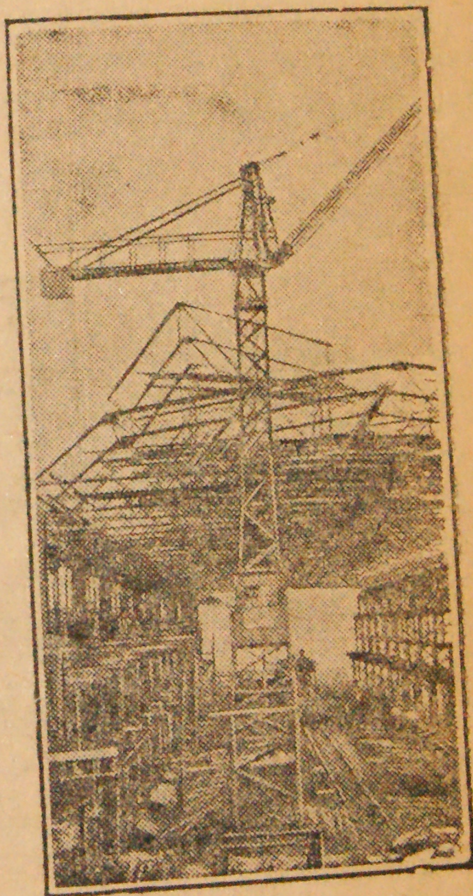
Ι αβριανί Ε. Σ. Σ. Δ. εκςαρτιέτε πολί απτα εκατομίρια τον πεδιόν, απτί ςκέπςι-τυς, απτιν ικανότιτά-τυς. Ι νέα γενιά λιπό δυλέβι. Αποχτάι τεχνικές γνόςες. Ετιμάζετε να κςακολυθίςι το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ, πάνο ςε απςιλότερι τεχνικί βάςι.

— Μπροςτά-μας βρίςκετε το εργαςτίριο τυ ρομέικυ ςκολιύ τυ χ. Κομάρ. Αγόρια κε κορίτςια δυλέβυνε με τα χέρια-τυς, εφαρμόζυνε τι θεορία ςτιν πραχτικί. Το εργαςτίρι-τυς ίνε μικρό, μα έχι κάμποςα τμίματα.

'Αλα πεδιά ετιμάζυνε τροχύς για τ' αφτοκίνιτό-τυς, άλα ροκανίζυνε κάτι ςανιδάκια για τα φτερά τυ μικρύ αεροπλάνυ-τυς, άλα πριονίζυνε για να κάνυνε χάρακες. Σε μια γονιά ετιμάζυνε ένα μακρί κοντάρι για το ραδιοδέχτι τυ ςκολιύ-τυς.

Σε κςεχοριςτό τμίμα μια μπριγάδα με βελόνες κε πανάκια ράβι πυκάμιςα κε μπλύζες. Στιν άκρι τυ τραπεζιύ διο κορίτςια κεντύνε με μετακςοτί κλοςτί δρεπάνι κε ςφιρί πάνο ςε κόκινι ςιμέα.

Στο τμίμα τις ςιδερυργικίς 3 μαθιτές πολεμύνε να κάνυνε ιλεχτρικό κυδύνι κε κιτάζυνε ςιχνά ς' ένα ανιχτό βιβλίο φιςικίς. 'Αλι φτιάνυνε κλιδιά, ςφιριά, μοντέλα γεοργικόν εργαλίον. Τα κορίτςια δεν απομένυνε πίςο απτα αγόρια.

Πίγαμε ςιμά ςε διο πεδιά, πυ κάνανε ένα βέδρο απο τενεκέ.

— Τέτια δυλιά πάντα κάνετε; — τα ροτίσαμε.

— Όχι! Σίμερα δολέβομε πάνο στο μέταλο. Αλι φορά θα δολέπσομε πάνο στο ξίλο, ίστερα στον ιλεχτριζμό κ. τ. ρ. Το εργαστίρι-μας δεν έχι σκοπό να βγάλι τελιοπιμένος εργάτες σε μια τέχνι, μα μας δίνι λογιό-λογιό γνόσες απτιν ξιλυργικί, τόρνο, σιδερυργικί, ιλεχτριζμό κ. α. Με λίγα λόγια τι θεορια το διδλίον τιν εφαρμόζυμε στιν πραχτικί, εδὸ μέσα στο εργαστίρι-μας.

Εκίνα πυ κάνυμε τόρα δεν ίνε καλοφτιαζμένα, μα ελπίζυμε να τελιοπιθύμε με τον κερό. Όταν τελιόσυμε το εφτατάξιο σκολιό, θᾶμαστε ικανί για όλες τις δυλιές το σοσιαλιστικύ χτίσιμυ.

Σε μια άκρι τυ εργαστιρίυ ίτανε μια διτρίνα πυ ίχε μέσα λογιό-λογιό δυλιές, πυ κάνανε τα πεδιά. Δεν ίτανε κε τόσο καλοφτιαζμένες, γιατί βγίκανε απτα πεδικά χέρια, πυ πολεμύσανε να καταχτίσυνε τιν τεχνικί.

Ο κρότος τυ σφιριύ κε το τρίξιμο τυ πριονιύ δίνανε θάρος στα πεδιά. Ι δυλιὰ δινάμονε τ' αδίνατα πεδικὰ μιόνια για νἄνε έτιμα κε ικανά να παλέπσυνε για το χτίσιμο τις αβριανίς Ε. Σ. Σ. Δ.

ΕΝΑΣ ΜΑΧΙΤΙΣ

ΤΟ ΣΚΟΛΙΟ ΒΟΙΘΙΣΕ

Ι μέρα πια τελίονε, όταν ι μαθιτές πιγένανε στα σπίτια-τυς. Τα πρόσοπά-τυς ίτανε λιπιμένα. Δεν ακυόντανε γέλια. Κάτι θέλανε να πύνε ο ένας στον άλο, μα δε μπορύσανε να βρύνε τα χριαζύμενα λόγια. Πιγένανε ένας ένας με κατεβαζμένα κεφάλια.

* *
*

Το σιμερνό νύμερο τις εφιμερίδας «Για τον κολεχτιβιζμό» έγραφε με μεγάλα μάβρα γράματα: «Το προεδρίο τυ ραγιόν Σεβτζένκο αποφάσισε να βάλι στο μάβρο πίνακα το χοριό Βασίλιεφκα, γιατί δεν εχτέλεσε το πλάνο τις χλεμποζαγοτόφκας».

Τα πεδιά καταλαβένανε, ότι ς' αφτό φτέι κε το σχολιό, ότι το πλάνο τις χλεμποζαγοτόφκας δεν εχτελέστικε όχι μόνο γιατί ι ντόπιες οργάνοσες δε δυλέβανε όπος πρέπι, μα γιατί κε το σχολιό δεν έκανε τι δυλιά πυ χριάζετε. 'Επρεπε λιπό να παλέψυνε όλι μαζί για να ξεπλίνυνε αφτό το λεκέ, πυ ντρόπιασε όλο το χοριό-τυς.

Ο Βασίλις πρότινε να βάλυνε αμέσος αφτό το ζίτιμα στι σινεδρίασι, μα ίτανε πια αργά κε γι' αφτό αποφασίσανε να μιλίσυνε τιν άλι μέρα, ίστερα απτα μαθίματα

* *
*

Ι κάμαρα γλίγορα γέμισε από ξανθόμαλα κεφαλάκια. 'Ιτανε ισιχία. 'Ολι σοπένανε. Καταλαβένανε, ότι θα μιλίσυνε για πολί σοβαρό ζίτιμα.

Ο πρόεδρος τις μαθιτικίς επιτροπίς Νίκος Μακάροφ, μαθιτίς τις VI τάξις, ετιμαζότανε ν' ανίξι τι γενικί σινεδρίασι. Κάτι έλεγε στο δάσκαλο κε κυνύσε τα χέρια-τυ.

Ι σινεδρίασι άνιξε. Πολά λόγια δεν ίπανε. 'Ιτανε φανερό, ότι ι κυλάκι τις Βασίλιεφκας κάνανε ότι θέλανε, γιατί ι ντόπιες οργάνοσες δε δυλέβανε. Το κολχόζ εχτέλεσε όλο το πλάνο-τυ, μα στο χοριό ίτανε ακόμα 60% μονονικοκίριδες.

Ι κυλάκι δεν παραδόσανε το σιτάρι-τυς στο κράτος. Ι αγιτάτσιά-τυς τράβικσε ένα μέρος απτυς μεσέυς. Ακόμα κ' ένα-διό φτοχί πέσανε στα κυλάκικα δίχτια. 'Επρεπε να κσεσκεπαστύνε ι εχτρί κε να παρτύνε τα χριαζόμενα μέτρα.

Ι απόφασι τυ σχολιύ ίτανε κσεκάθαρι: «να βάλυμε όλα τα δινατά-μας για να βοιθίσυμε στιν εχτέλεσι τυ πλάνυ τις χλεμποζαγοτόφκας».

Ι οργάνοσες τυ χοριύ (το σελσοβέτ, ο κοματικός πιρίνας, το κομιτάτο τις φτοχολογιάς) αρχίσανε πια να δυλέβυνε με τα σοστά. Πιο πολί δύλεβε ι κομσομολικί οργάνοσι. 'Επρεπε λιπό να παρτί γλίγορα απόφασι για να δυλέπσυνε όλι μαζί.

Το σχολιό έβαλε στο πλάνο-τυ να σιδεθί με τις ντόπιες οργάνοσες. Ι μεγαλίτερες τάκσες χοριστίκανε σε μπριγάδες για να πάνε να δυλέπσυνε σ' όλυς τυς μαχαλάδες τυ χοριύ. Στο κεντρικό επιτελίο τυ σελσοβέτ χορίσανε διό μαθιτές απ τιν VII τάκσι. Τα μικρά πεδιά έπρεπε να κάνυνε αγιτάτσια στα σπίτια-τυς.

Πριν αρχίσι ι δυλιά, ο δάσκαλος ίπε, ότι το σιτάρι πυ δίνυμε στο κράτος διναμόνι τα κολχόζια κε το βιομιχανικό χτίσιμο τις χόρας-μας.

Ι δυλιά το μαθιτόν έπρεπε να περάσι κάτο απτο σίθιμα: «'Υτε ένα σπιρί σιτάρι στα χέρια τυ ιδιότι».

Τα πεδιά προτίνανε στο σελσοβέτ να οργανοθί μετά 10 μέρες κόκινο καραβάνι κε δόσανε το λόγο-τυς να πάνε με τιν ορχίστρα τυ σχολιύ-τυς. Το σελσοβέτ δέχτικε αφτί τιν πρότασι.

Μα δο βγίκε στι μέσι άλι δισκολία. Δεν ίχανε σακιά για το σιτάρι. Τα πεδιά αποφασίσανε να λικβιντάρυνε κι' αφτί τι διάσπασι. Κάθε διό μαθιτές έπρεπε να φέρυνε απ' ένα σακί. Αφτί ι απόφασι έπρεπε να εχτελεστί δίχος λόγια.

* *
*

Ο πιονέρος Θόδορος Ιβανόφ, έγιος φτοχύ χορικύ-κολχόζνικυ, έτρεκσε σίμερα προί-προί δίχος βιβλία στο σχολιό. Τα μάτια-τυ ίτανε βαθιά πεζμένα, το πρόσοπό-τυ ταραγμένο. Σίμοσε τον οδιγό τυ πιονέρικυ τάγματος κι' άρχισε να τυ λέι κάτι γλίγορα-γλίγορα. 'Ολο τον κερό κυνύσε τα χέρια-τυ κ' έδιχνε με το δάχτιλό-τυ κάτο στο χόμα.

Τι νίχτα ο Ιβανόφ διάβαζε ένα καλό βιβλίο, πυ έγραφε για τον πόλεμο τυ Περεκόπ. Στο σπίτι όλι κιμύντανε. 'Ιτανε πιά αργά. Το νκάζι στι λάμπα τελίονε. Ο Θόδορος πριν πλαγιάσι βγίκε όκσο για να σφαλίκσι τιν αβλόπορτα, πυ άνικσε ο αγέρας. Εκί πυ ετιμάζοτανε να μπί μέσα, τυ φάνικε πος άκυσε κάπιο κρότο στιν αβλί τυ γίτονά-τυς Ντύμποφ.

'Ιτανε πικνό ςκοτάδι. Πίγε λιπό ςιμά δίχος θόριβο. Κρίφτικε πίςο απτο φράχτι-τυς κε τί να δί!

Ο κυλάκος Ντύμποφ άνιγε ένα μεγὰλο λάκο για να κρίπςι το ςιτάρι-τυ. Σ' αφτό τονε βοιθύςε ι γινέκα-τυ κι' ο μεγαλίτερος γιός-τυ.

Ο Θόδορος απόμινε κι όςπυ να ςκεπαςτί ο λάκος. 'Ιςτερα μπίκε μὲςα ςτο ςπίτι-τυ. Πολι όρα δε μπορύςε να κιμιθί. Επιτὲλυς τον πιρε ο ίπνος, μα ίχε πια αποφαςιςι να κςεςκεπάςι τον εχτρό, πυ προτιμύςε να ςαπίςι το ςιτάρι, παρά να το δόςι ςτο προλετάρικο κράτος.

Ο οδιγός κι' ο Ιβανόβ πίγανε αμέςος ςτο ςελςοβέτ κε ίπανε, ότι έγινε τι νίχτα. Φονάκςανε το Ντύμποφ κε τυς άλυς κυλάκυς. Τυς ροτύςανε πολί όρα. Φανερὸθικε λιπόν, ότι ι κυλάκι ίχανε δικί-τυς οργάνοςι, πυ έκριβε ςιςτιματικά το ςιτάρι.

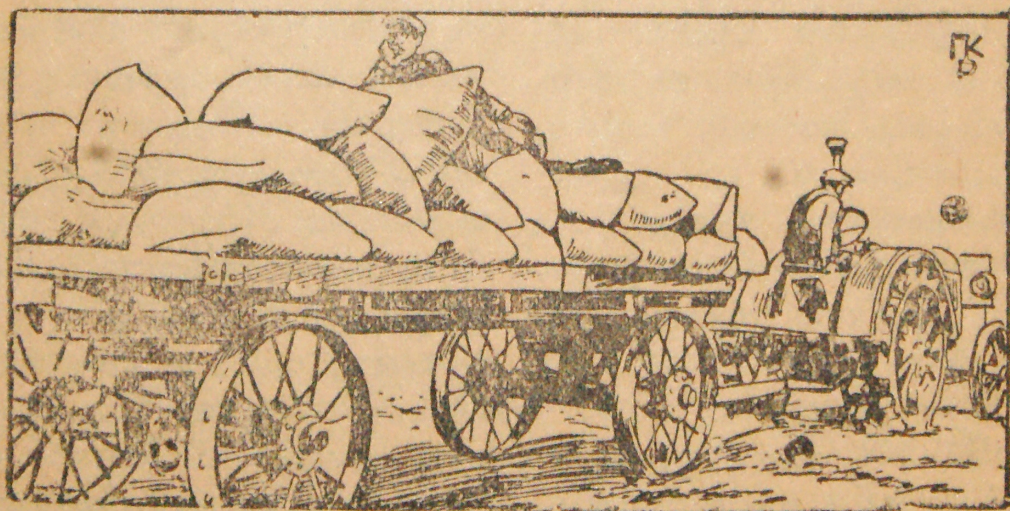
* *
*

'Ιρθε ι μέρα πα έπρεπε να οργανοθί το κόκινο καραβάνι. Αποβραδίς όλα ετιμαςτίκανε. Το ςκολιὸ ίτανε μπροςτὰ με κόκινες ςιμέες κε ορχίςτρα. Πριν κςεκινίςυνε ο γραματὲας τυ κοματικύ πιρίνα ὰνικςε το μίτινγ. 'Ιπε για τι ςιμαςία, πυ έχυνε ι χλεμποζαγατόφκες κε για τις διςκολίες τυ αγόνα με τον κυλάκο.

'Ολι πενύςανε το ςκολιό για τιν ενεργιτικί δυλιά-τυ ςτο ζίτιμα τις εχτέλεςις τυ πλάνυ τις χλεμποζαγατόφκας.

Το ςκολιό τις Βαςίλιεφκας γιόρταζε τι νίκι-τυ.

Μ. Σ.

ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΟ ΚΟΛΧΟΖΙ

Ντυ-υ-υ! ντυ-υ-υ! με διαπεραστικί φονί έςκιζε ι ατμομιχανί τυς απέραντυς κάμπυς τυ Δονμπάς, απάνο σε σιδερένιες ράγιες. Ο άςπρος καπνός-τις ολοένα χαμίλονε απτο κρίο τυ χιμόνα κι' ανακατονότανε με τιν ομίχλι, πυ ανκάλιαζε γίρο όλο τον ορίζοντα.

Ντυ-υ-υ! φόνακςε για τελεφτέα φορά, ςα νάλεγε: «Κυράςτικα πια απτι μακριά υρά-μυ κε θέλο λίγο ν' αναπαφτό».

Κε με τα ςοςτά, το τρένο ςταμάτιςε ςτο μικρό ςταθμό Ρόγια. Απτα βαγόνια κατεβένανε πολί επιβάτες— κολχόζνικι κ' εργάτες κε τιλιζόντανε μέςα ςτις χοντρές γύνες-τυς για να προφιλαχτύνε απτο διαπεραςτικό κρίο τυ βοριά. Τρέχανε με τις βαλίτςες ςτα χέρια να βρύνε αμάκςια για το χοριό Κοςταντινύπολι, πυ ι ντόπιι ρομιί το λένε Δεμιρτζί. 'Επρεπε να κάνυμε 18 χιλιόμετρα δρόμο. Καθίςαμε ς' ένα αμάκςι μαζί μ' άλυς κολχόζνικυς κε πίραμε τι ςτράτα πυ πάι προς το χ. Κοςταντινύπολι.

Ο δρόμος ίτανε κςερός, μα ι κρία ομίχλι έκριφτε απτα μάτιαμας τα ςπαρμένα χοράφια, τον κολχοζιόν τυ χ. Υλακλί, όπυ όλι ι ρομιί ίνε ταταρόφονι.

Σε λίγο το ςκοτάδι τις νίχτας ςκέπαςε ολότελα τον ορίζοντα.

Επιτέλυς φτάςαμε.

Ι Κοςταντινύπολι έχι 452 νικοκιριά. Τα 96% ενοθίκανε σε μια αγροτικί ικογένια, πυ τιν ονομάςανε «Φος». Ι φτοχί κε μεςέι χορικί καταλάβανε, ότι ο μόνος δρόμος για να γλιτόςυνε απτιν κυλάκικι ιποδύλοςι κ' εκμετάλεψι—ίνε ο δρόμος πυ φέρνι ςτα κολχόζια.

Στο ραγιόνι τυ Μεγ. Γιανιςόλ οργανοθίκανε 106 κολχόζια, μα το δινατότερο απ' όλα ίνε το «Φος». Δύλεβε καλά κε γι' αφτό βραβέφτικε. 'Ολο το νικοκιριό-τυ έχι 350 άλογα, 300 αγελάδες κε μοςχάρια, 215 γυρύνια, 844 πρόβατα, 65 κιτςέλες κε 3.900 εχτάρια γις.

Ι ςος. άμιλα κε μαχιτικότιτα ίνε το πρόγραμα κ' ι φροντίδα κάθε κολχόζνικυ. Το κολχόζι «Φος» έκλιςε ςος. ςιβόλεο με τιν κομύνα «Φτόχια» τυ χ. Μεγ.

Γιανιςόλ κι' όταν το κςετάςανε φάνικε, ότι νίκιςε το «Φος», γιατί ίτανε πρότο κε στι ςπορά κε στι ςινκομιδί κε στις άλες καμπάνιες πυ περάςανε στο ραγιόνι-τυς.

Κε δε δυλέβανε μόνο για τον εαφτό-τυς.

Στις αρχές τυ Νοέβρι μια δίλοςι προςκαλύςε όλυς τυς κολχόζνικυς να παρεβρεθύνε στι γενικί ςινεδρίαςι.

Ι ςάλα τυ διικιτικύ ςιβυλίυ ίτανε γεμάτι. Ο πρόεδρος ς. Φότιν άνικςε τι ςινεδρίαςι κε ίπε:

— Σίντροφι κολχόζνικι! Το Σοβχόζ «Σςαχτάρ» (υκρ.—ανθρακορίχος) έμινε πίσο στι ςινκομιδί. Χιλιάδες εχτάρια με καλαμπόκι κ'ελιοτρόπιο βρίςκυντε ακόμα στον κάμπο. Εκί μπορύνε να ςαπίςυνε, να χαθύνε. Ο κερός δεν περιμένι. Πρέπι αμέςος να το βοιθίςυμε. Σ' όλα ίμαςτε πρότι. Χριάζετε λιπό να δίκςυμε κε δο το καλό παράδιγμα στ' άλα κολχόζια. 'Ολι-μας πρέπι να πάμε να βοιθίςυμε το ςοβχόζ «Σςαχτάρ», πυ ίνε ι μεγαλίτερι αγροτικί φάμπρικα στο ραγιόνι-μας.

Ι κολχόζνικι ςοπένανε. Κανίς δεν ίθελε να πάρι το λόγο. 'Ετςι περάςανε κάμποςα λεφτά. Επιτέλυς ένας απο πίςο διέκοπςε τι ςιοπί κε φόνακςε απτον τόπο πυ καθότανε:

— Δεν έχυμε καμιά δυλιά με το ςοφχόζ! Μαζέπςαμε πιά τι ςοδιά -μας. 'Επρεπε κε κίνι να χάνυνε το ίδιο. Γιατί τεμπελιάζανε;

«Γάτα πυ κιμάτε, ποντικό δεν πιάνι»—πρόςτεςε κάπιος απτο πλίθος.

Ι αρχί δεν ίτανε καλί. Μπορύςε να χαλάςι όλι τι δυλιά. Σικόθικε μεγάλος θόριβος. Μιλύςανε όλι μαζί.

Δεν καταλάβενε ο ένας τον άλο.

Μα τότε πίρε το λόγο ο μπριγαδίρος Γιάνις. Το πλίθος σόπασε. 'Ιθελε ν' ακύσι τί θα πι αφτός ο προτοπόρος τυ κολχοζιύ-τυς.

— Σίντροφι!—ίπε ο μπριγαδίρος—Ας μιν ίμαστε στενοκέφαλι. Εμίς ι κολχόζνικι σκιματίσαμε μια ικογένια στο χοριό-μας. Δεν πρέπι όμος να κσεχνύμε, ότι μαζί με το σοφχόζ «Σςαχτάρ», με τ' άλα σοφχόζια, με τα εκατομίρια τον κολχόζνικον κε εργατόν αποτελύμε μια μεγάλι εργατο-χορικί ικογένια, πυ λέγετε Σοβιετικό κράτος. Αν ι χόρα-μας έχι μπόλικο σιτάρι κε τεχνικές κυλτύρες, τότε θα καλιτερέπσυμε τι ζοί-μας, τότε θα μπορέσυμε να εχτελέσυμε τα πλάνα-μας.

Εγό με τι μπριγάδα-μυ απ' άβριο θα πάο να δυλέπσο στο σοφχόζ για ένα δεκάμερο. 'Οπιος ίνε σινιδιτός κολχόζνικος πρέπι να κάνι το ίδιο!...

Τα λόγια τυ Γιάνι κάνανε μεγάλι εντίποσι στυς κολχόζνικυς.

— 'Ολι-μας, όλι θα πάμε να δυλέπσυμε—φονάζανε—Σοστά λέι ο Γιάνις. 'Ετσι πρέπι να γίνι!

Ι κολχόζνικι κρατίσανε το λόγο-τυς. Μαζέπσανε ς' ένα δεκάμερο καλαμπόκι κ' ιλιοτρόπιο από 1155 εχτάρια. Ι σοδιά τυ σοφχόζ πίγε στις φάμπρικες για να δυναμόσι το κράτος-μας, για να καλιτερέπσι τι ζίσι τον εργαζομένον.

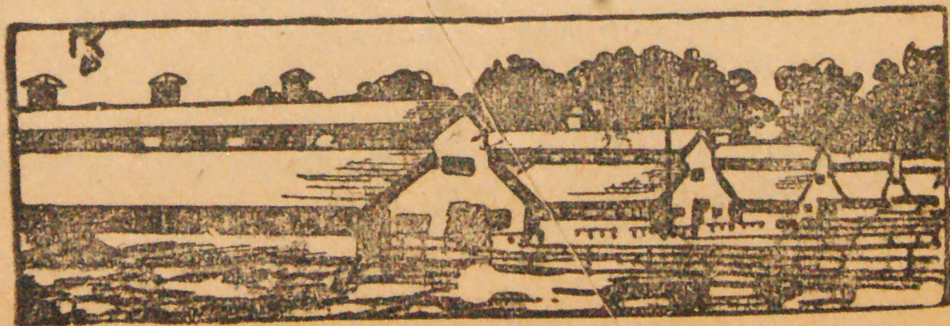
Το κολχόζι «Φος» όλο πάι μπροστά. 'Εσπιρε πια 1197 εχτάρια χιμονιάτικο σιτάρι. Δεν έχι καθόλυ χρέος. Τόρα αγοράζι τραχτορικές ομολογίες για να οργανοθί στιν Κοσταντινύπολι μιχανοτραχτορικός σταθμός. Δίχνι ς' όλα τα κολχόζια τυ ραγιονιύ πός πρέπι να δυλέβυνε ι χτίστες τις νέας ζοίς.

Ι κολχόζνικι κάνανε δυλιά για να τραβίκσυνε στι σοσιαλιστικί-τυς ικογένια κε τάλα 17 μονονικοκιριά, πυ βρισκόντανε ακόμα ίσαμε χτες κάτο απτιν επιροί τυ κυλάκυ. Κε ς' αφτό νίκισε το «Φος».

Ι 17 μονονικοκίριδες ίδανε με τα μάτια-τυς τί μπορί να κάνι ι κολεχτιβικί δυλιά. Καταλάβανε πιο ίνε το σιφέρο-τυς κε δόσανε πια αναφορές για να μπύνε στο κολχόζι.

ΛΕΦΚΟΠΥΛΟΣ

χ. Κοσταντινύπολι

ΤΟ ΚΙΜΑ ΤΙΣ ΝΙΚΙΣ...

Ι

Φισύςε άγριος βοριάς
κε πὲφτανε τα χιόνια.
Με χτίπο πάντα τις καρδιάς
περνύςανε τα χρόνια.

Σκοτάδι, πίςα, ςινεφιά
μας πλάκονε εόνια.
Για μάς δε χτίζανε φολιά
ι πέρδικες τ' αιδόνια...

Για μάς ο νκιόνις ςτο κλαρί
τι μίρα-μας θρινύςε.
Για το δρεπάνι, το ςφιρί
πικρά μιρολογύςε...

Τι γι, τυς τόρνυς, το πςομί,
τα πλύτι, τα παλάτια
τα κλὲφτανε κάθε ςτιγμί
τ' αχόρταγα τα μὰτια...

Για μάς—ι γδίμνια, ι πλιγὲς,
το κνύτο, ι κρεμάλα.
Για κίνυς—ι ζεςτές φολιὲς
κε τυ πυλιύ το γάλα...

Το έμα πότιζε τι γι.
Μας βίζεναν ι βδὲλες.
Αντιλαλύςαν ςτεναγμί
ςτις δόλιες χαμοκὲλες.

Μας δίνανε «παριγοριά»
τα μάβρα τα κοράκια,
πος θε να βρύμε λεφτεριὰ
ς' ανίπαρχτα κονάκια...

Παντύ τρομάρα, εριμιά,
μπουντρύμια κι' αλιςίδες,
κοράκια, φίδια, αραχνιά,
ανκάθια κε τςουκνίδες...

. . . .

II

Το δάκρι του ςκλάβου, ο ίδρος, το έμα
ποτάμι γενίκαν πελόριο, βαθί.
Μ' ορμί γιγαντένια κιλύςε το ρέμα.
Αφάνιςε βδέλες, μπουντρύμια, Γραφί. . . .
Ιρίνι στις τρόγλες, φοτιά ςτα παλάτια!!
Εκιός, που δυλέβι θα τρόι πςομί!
Για μάς τα καμίνια, για μάς τα χοράφια
για μάς τα τραγύδια, για μάς κ' ι τιμί!
Τις μάχις ι φλόγες δεν κένε τι χόρα.
Ι πίρινι λάβα σταμάτιςε πια.
Δε δέρνι τις πίνας ι άγρια μπόρα
μετάλινες πόλις, ςταρένια χοριά...

III

Σ' ατςάλι, τςιμέντο το κράτος ντιμένο,
μ' αφάνταστο δρόμο ορμάι μπροστά.
Πεντάχρονο πλάνο, παντύ κςακυζμένο,
το έκτο του κόζμυ ςιμέα βαστά.
Τα τράκτορ, κομπάιν τυς κάμπυς-μας ςκίζυν.
Κολχόζια, ςοφχόζια, κομύνες, σταθμί
στο κόκινο χόμα λυλύδια ανθίζυν.
Κςεχνιύντε λυρίδες, πετιύντε φραγμί.
Ο ίλιος τις γνόςις ςκορπά το ςκοτάδι·
Γρανίτι κυλτύρας ι μάζες μαςύν.
Με πάθος, με δίπςα ορμύν στο πιγάδι
αχόρταγα τέχνις νερό για να πιυν.
Δεν κίτυντε τόρα κορμιά ματομένα.
Τα όρνια δε ςκίζυν δυλέφτρες καρδιές.
Τα έθνι τις χόρας μαζί ενομένα,
το μέταλο λιόνυν, μαζέβυν ςοδιές.

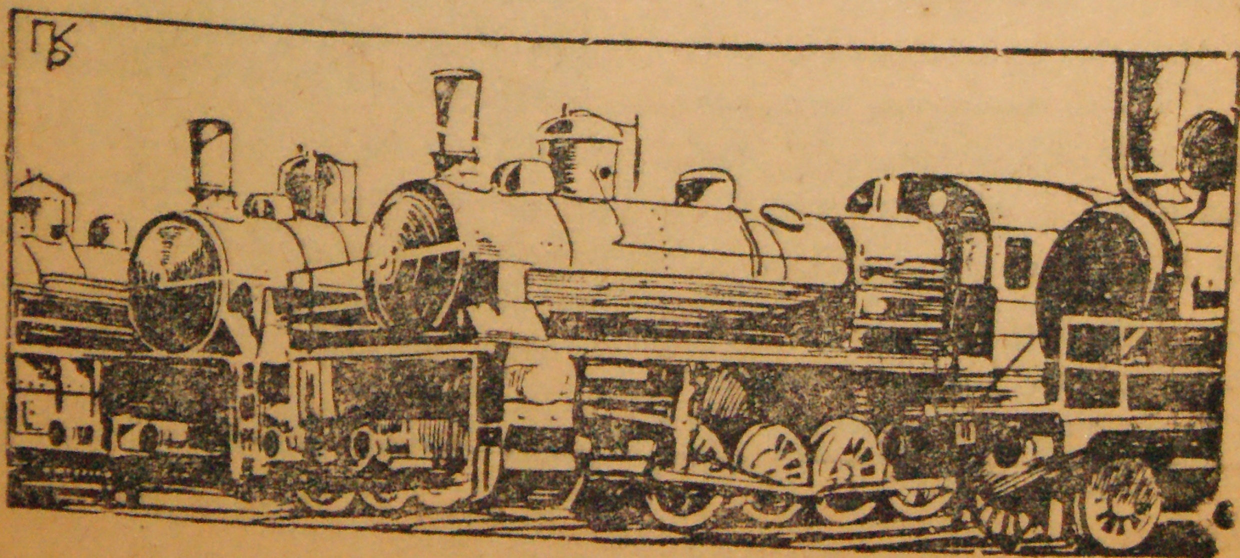
Πςιλά τι ςιμέα τις πάλις—το πλάνο!
Μπριγάδες ριχτίτε ςτις πρότες γραμές!
Τα πέντε ςε τέςερα! 'Ολι απάνο!
Παλέπςτε μεγάλες να γίνον δυλιές!
Σε χέρια ατςαλένια κρατά το τιμόνι
το κόμα τυ Λένιν. Καράβι γερό
τα κίματα ςκίζι . . . Ι όρα ςιμόνι
ςε νίκις να μπύμε λιμάνι λαμπρό . . .
. . . .

IV

Το μπαρύτι κςερό ςτα φιςέκια!
Το ςπαθί κοφτερό, τα τυφέκια
δυλεφτάδες ςφιχτά να βαςτάτε! . . .
Ο εχτρός ετιμάζι ςφαγί.
Αλιςίδες, παλάτια χτιπάτε
προλετάριι ς' όλι τι γι!
Το ποτάμι κε κι θα κιλίςι
γιγαντένιο. Κε κι θ' αφανίςι
— ίρθ' ι όρα, φυςκόνι το κίμα—
τα μπυντρύμια, τις βδέλες, Γραφί.
Προλετάριι, ςκάπςτε το μνίμα
ο εχτρός-μας γοργὰ να ταφί! . . .

Α. ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ.

Μαριύπολι. Νοέβρις 1931.

ΔΙΚΙ-ΜΑΣ ΙΝΕ Ι ΣΤΡΑΤΑ!

— Πεδιά! Σίμερα ι όρα 4 θα γίνι πιονέρικι ςινεδρίαςι. Όλι ι πιονέρι κ' ι μαθιτές πυ θέλυνε να δυλέψυνε μαζί-μας, πρέπι να παρεβρεθύνε.

'Ετςι ίπε ο οδιγός ςτα πεδιά, όταν κόντεβε να τελιόςι το τέταρτο μάθιμα.

Ι πιονέρι πίγανε ςτα ςπίτια-τυς, αφίςανε τα βιβλία-τυς, φάγανε κε γλίγορα γιρίςανε πίςο ςτο ςχολιό.

Ο Δίμος, ορφανό πεδί 10 χρονό, βιάζετε να φάι το φαγί πυ βάλανε μπροςτά-τυ.

— Γιατί βιάζεςε; - το ροτά ι γιαγιά-τυ Μαγδαλινί, γριά 70 χρονό.

— Πρέπι να πάο ςτι ςινεδρίαςι. Σίμερα μπένο ςτο πιονέρικο τάγμα. Ι πιονέρι πολεμύνε με τυς κυλάκυς κε παπάδες, πυ θέλυνε να χαλάςυνε το χτίςιμό-μας. Βοιθύνε το κομςομόλ κε το κόμα ς' όλες τις δυλιές-τυς. Πολεμύνε για να εχτελεςτί το 5 χρονο ςε 4 χρόνια, για να χτιςτύνε τα 518 κε 1040.

— Τί θα πι 518 κε 1040; Τί πράματα ίνε πάλι αφτά;

Ο Δίμος δεν πρόφταςε να δόςι απάντιςι. Τιν ομιλία-τυς τιν έκοψε μια δινατί φονί απτο δρόμο: «Τι κάνις ακόμα μέςα; 'Ελα γλίγορα νά πάμε!»

Ο Δίμος ίπε ςτι γιαγιά-τυ:

— Τόρα δεν έχο κερό. Πρέπι να πάο ςτο ςχολιό. 'Αμα γιρίςο, θα ςυ πο τί ίνε τα 518 κε 1040.

'Αρπαξε το καπέλο-τυ κε βγίκε τρεχάτος.

'Οξο ο ίλιος βαςίλεβε. Στο δρόμο πιγένανε με τι ςιρά τα τράκτορ τυ ςοφχόζ «Αζόφ». Ι ατςαλένιες καρδιές-τυς χτιπύςανε. Ο κρότος-τυς θαρίς έλεγε: «δική-μας ίνε ι ςτράτα, εμίς τιν πίραμε ςτα χέρια-μας!»

Ο Δίμος έτρεξε με το ςίντροφό-τυ ςτο ςχολιό. Ι πιονέρι ίτανε πια μαζεμένι. Ι ςινεδρίαςι άνιξε. Ο πρόεδρος διάβαςε τιν ιμεριςία διάταξι κ' έδοςε το λόγο ςτον οδιγό τυ τάγματος.

— Σίμερα ίνε για να πάρυμε ςτο τάγμα-μας τρία πεδιά: — ίπε ο οδιγός — το Δίμο, το Γιάνι κε τον Κόςτα.

Κ' ι τρίς ίνε πεδιά φτοχό χορικὸν—κολχόζνικον. Μαθένονε καλὰ τα "μαθίματά-τυς κε πέρνονε πάντα ενεργό μέρος ς' όλι τι δυλιὰ τυ ςκολιύ-μας.

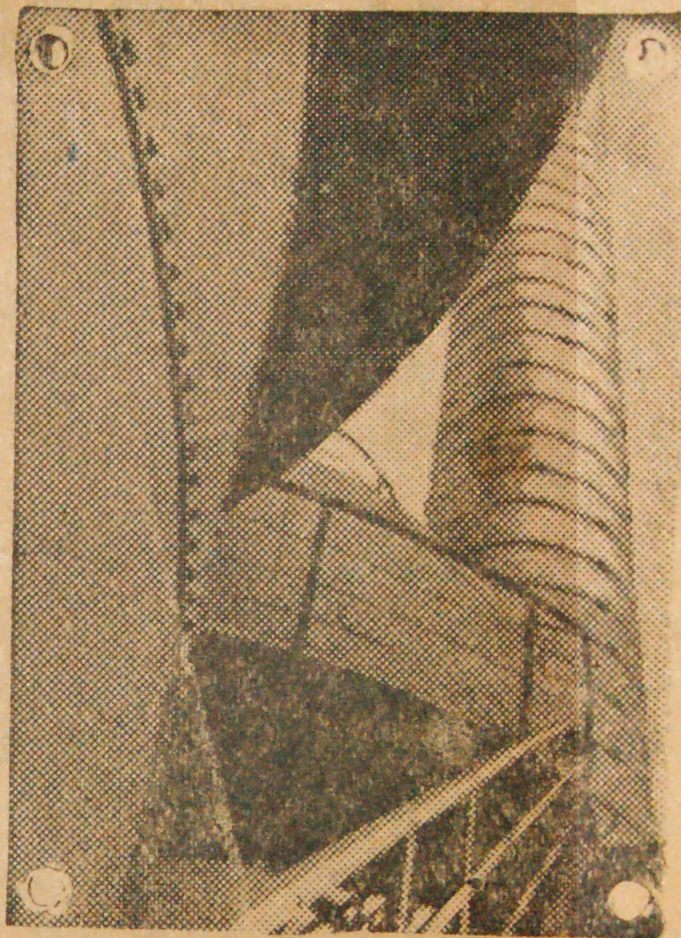
'Ιςτερα μιλίςανε κι' άλι πιονέρι. Περιςὸτερο πενύςανε το Δίμο—Ποτέ δεν απυςιάζι απτο ςκολιὸ. 'Ινε μαχιτις. Δίνι πάντα το καλό παρὰδιγμα. Τέτιι πρέπι να ίνε όλι ι μαθιτές!

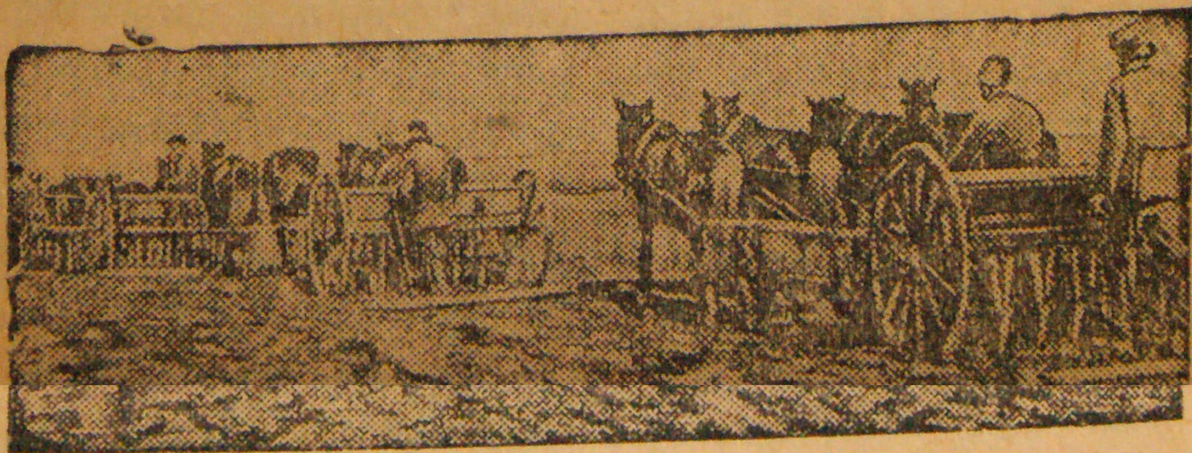
Ι ςινεδρίαςι αποφὰςιςε να πάρι κε ς τ τρις ςτο τάγμα. 'Οτα φίγανε τα πεδιά, ίτανε πια νίχτα. Ο Δίμος γίριςε με μεγάλι χαρά ςτο ςπίτι-τυ. 'Ολο τον κερό τραγυδύςε. Θιμίθικε τιν ερὸτιςι τις γιαγιάς-τυ.

— Τα 518 κε 1040, γιαγιά, ίνε φάμπρικες, εργοςτὰςια, ςταθμί, πυ θα ντίςυνε με ατςάλι τι χὸρα-μας, θα βγάλυνε τις τελεφτέες ρίζες τυ κυλάκυ, θα οργόςυνε όλυς τυς κάμπυς-μας, θα καλιτερέπςυνε τι ζοί-μας.

Ι γιαγιά άκυε μ' εφχαρίςτιςι το Δίμο. Θιμύντανε τα μάβρα κε πικρὰ χρὸνια πυ πέραςε τα νιάτα-τις κε χερὸτανε γιατί το ενκόνι-τις δε θα ιποφέρι, δε θα χίνι τον ίδρο-τυ για τυς εκμεταλεφτὲς, μα θα ζίςι κε θα δυλέπςι για το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ ςτο χοριό-τυς, ςτι χόρα-μας κε ς' όλο τον κόζμο.

Μ. Ν. ΔΟΝΤΙΔΙΣ

ΑΝΤΙ ΔΑΚΡΙΑ—ΑΓΟΝΑΣ

Θάλαςα κε υρανός, υρανός κε θάλαςα. Ι «Μαρίκα» έςκιζε τα νερά τις Μάβρις θάλαςας, μα όχι κε με τόςι δίναμι γιατί πάλιοςε πια δυλέβοντας ακατάπαυςτα 30 χρόνια.

Ερχότανε απτον Πιρεά ςτο Τυαπςέ για να φορτόςι νέφτι. Ήθελε το όλο τρις όρες για νάμπι ςτο πόρτο. Ι νάφτες πλίνανε το βαπόρι. Αλι ετιμάζανε τα βίντζια, γιατί έπρεπε να κςεφορτόςυνε κάτι μιχανές πυ φέρνανε απτο εκςοτερικό. Ο μικρός καμαρότος Σταμάτις έτρεχε με το δίςκο ςτα χέρια για να φέρι το φαγί τον καπετανέον κε το μιχανικόν. Μετά 20 λεφτά χτίπιςε το κυδύνι, πυ προςκαλύςε κε τυς νάφτες να φάνε.

Όλι πιγένανε, με τα πιάτα ςτα χέρια, ςτο μαγεριό για να πάρυνε το φαγί-τυς κε όλι κατεβένανε κάτο με διςαρεςτιμένα πρόςοπα, γιατί πάλι ίχανε φαςυλάδα κε κίνι λιγοςτεμένι.

Τρόνε κε κανίς δε βγάζι λέκςι. Φοβύντε να μιν τυς ακύςι ο βοθός τυ καπετάνιυ, πυ κατέβικε για επιθεόριςι. Τα ςίνεφα μάβρα κι' άγρια ςκεπάςανε τον υρανό, ςα να πέρνανε κι' αφτά μέρος ςτιν αγανάχτιςι το ναφτεργατόνε.

— Κίριε, ςας φονάζι ο καπετάνιος!—ακύςτικε ι φονί τυ Σταμάτι από πάνο.

Ο βοιθός τυ καπετάνιυ βγίκε. Ανεβένοντας όμος τι ςκάλα δε θέλιςε να βάλι το χέρι-τυ πάνο ςτο ςίδερο για να μιν το λερόςι.

Ίδες εκί αριςτοκράτι;—ίπε ιρονικά ένας κατακίτρινος θερμαςτίς.

— Σα ςκιλιά μας λογαριάζυνε. Εκίνος ςιχένετε να πιάςι το ςίδερο τις ςκάλας κε μις ζύμε ς' αφτί τιν τρίπα 23 άνθροπι—μυρμύριςε ένας γερονάφτις.

— Για το φαί δε λες μπάρμπα Νικόλα, πυ απο μέρα ςε μέρα χεροτερέβι;—ίπε ο Σταμάτις, πυ κατέβικε κι' αφτός να φάι το φαγί-τυ.

Σοπάςανε για λίγο κερό. Ίςτερα ο Σταμάτις πάλι άρχιςε:

— Ίδες το ρύςικο... αφτό πός το λένε... τιν «Υκρανία», πυ βγίκε για ταξίδι; Ίδες πος ζύνε, ίδες τι φαγί τρόνε κι ι νάφτες;

Αφτά τάλεγε ο Σταμάτις, πεδί 16 χρονό. Κι' αφτός πια ίκςερε τί θα πι καλί ζοί. Τρία χρόνια ίνε πια το πεδί ςτα βαπόρια. Πολά μέρι ίδε, μα πρότι φορά πάι για τι Σοβ. Ένοςι. Πολές φορές άκυςε να λένε για τι λέφτερι ςοβιετικί ζίςι κε ίθελε πολί να τι δυ κε με τα μάτια-τυ.

— Δε μυ λέτε, ςοςτά ίν' αφτά πυ λένε για τι Σοβ. Ένοςι, ότι εκί ι ζοί ίνε πολί καλίτερι απτι δικί-μας;—ροτάι ο Σταμάτις.

— Θα πάμε κε θα τα δις. Τότε θα καταλάβις κε ςι τί θα πι να κιβερνάι ο εργάτις—τυ απάντιςε κάπιος.

Τιν ομιλία-τυς τι διέκοπςε ι φονί τυ λοςτρόμυ, πυ τυς φόναζε να πιάςι ο καθένας τι θέςι-τυ. 'Ολι βγίκανε. Ο Σταμάτις απέμινε μόνος. Ακύμπιςε ςτιν άκρι τυ κρεβατιύ-τυ κε ςκεφτότανε. Μετά μιςί όρα θάμαςτε ςτο Τυαπςέ. Θα βγο ςτιν πόλι, θα πάο ςτον κινιματογράφο, θα πάο παντύ, γιατί δε ς' εμποδίζι κανίς.

Ο Σταμάτις ςκεφτότανε κάμποςι όρα κε κςέχαςε να πάι να ςικόςι το τραπέζι τυ καπετάνιυ. 'Ετρεκςε λιπόν αμέςος. Μα μόλις άνικςε τιν πόρτα, άκυςε μια άγρια φονί:

— Γιατί άργιςες; Πύ ίςυνα;

Δεν πρόφταςε να δόςι απάντιςι κε βρέθικε κςαπλομένος απτι βαριά γροθιά τυ καπετάνιυ.

— Παλιόπεδο! Θα ςε μάθο γο πός δυλέβυνε! Ετςι κερδίζυνε το πςομί;

Ο Σταμάτις ςικόθικε κε ςιγιρίζοντας τιν κάμαρα ςκεφτότανε:

Μίπος έκανα τόςο μεγάλο κακό πυ άργιςα 5—10 λεφτά; Μα τί να κάνο; Ιπομονί κε θα λογαριαςτύμε καμιά μέρα.

Δεν πέραςε πολίς κερός κι' ακύςτικε μια ςφιριγματιά. Ι «Μαρίκα» ςίμονε ςτο πόρτο τυ Τυαπςέ.

Ι νάφτες βγένανε πια ςτιν πόλι. Στο Τυαπςέ το νέφτι κατεβένι απτο Γρόζνι, με ςολίνες. Ι μικρί αφτί διομιχανικί πόλι ίνε κςαπλομένι πάνο ςε βυνά. Τα χτίρια ίνε κριμένα μέςα ςτις πραςινάδες. Χιλιάδες εργάτες έρχυντε κάθε καλοκέρι για να κςεκυραςτύνε ςτα περίχορά-τις.

Με χαρά βγίκε όκςο κι' ο Σταμάτις. Σα να μιν πατύςανε τα πόδια-τυ το χόμα. Ρότιςε κε ίδρε το κλυπ το ναφτικόν. Εκί ίτανε κι' άλι νάφτες απτι «Μαρίκα». Παρεβρεθίκανε ςτι ςινεδρίαςι, όπυ ο ομιλιτίς έλεγε: «Σίντροφι, αν ι εργάτες ςτο εκςοτερικό ίνε άεργι κε πινύνε, εμίς εδό χριαζόμαςτε εργατικά χέρια. Εδό δε ςκέφτετε ο εργάτις για τιν άβριο. Ι ςοβ'ετικί χόρα δεν έχι αεργία».

Τα λόγια αφτά κάνανε μεγάλι εντίποςι ςτο Σταμάτι.

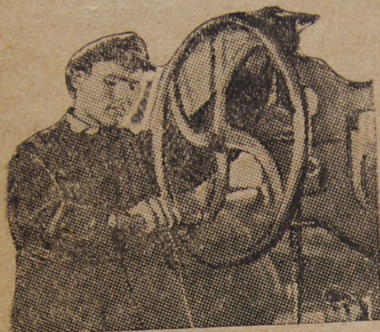
— Δεν έχυνε αεργία; Δε ςκέφτυντε για τιν άβριο;

Μετά τι ςινεδρίαςι πίγανε κε ςτον κινιματογράφο κ' ίςτερα γιρίςανε πίςο ςτο βαπόρι. Ο Σταμάτις ίθελε πολί να βγι όκςο κε τιν άλι μέρα, μα δεν τον άφιςε ο καπετάνιος. 'Ιτανε πολί λιπιμένος, μα δε μπορύςε να κάνι αλιότικα.

Τιν τρίτι μέρα το βαπόρι ίτανε πια φορτομένο. Ο ίλιος κατακόκινος, ςαν όριμι ντομάτα, κριβότανε πίςο απτον ορίζοντα. Ι «Μαρίκα» έβγενε απτο πόρτο τυ

Τυαπςέ κε γιόμιζε τον υρανό με καπνό. Σερνότανε με το ζόρι απτο πολί φορτίο, πυ πίρε.

Πάλι θάλαςα, πάλι υ‸ανός. Τα ίδια κε τα ίδια. Κι' αφτί τι φορὰ τυς δόςανε φαςυλάδα κε πάλι αρχίςανε ι ομιλίες.

— Πεδιά πρέπι να το πύμε ςτον καπετάνιο. Ος πότε θα τρόμε αφτὰ τα φαςύλια; Ανθρόπι ίμαςτε κε μις—ίπε ο Σταμάτις.

— Με λόγια φαγί δεν καλιτερέβι. Χριάζετε αγόνας. Εμίς μόνιμας θα καλιτερέπςυμε τι ζοί-μας —ίπε ένας ναφτεργάτις, μέλος τις Ναφτεργατικίς ένοςις.

Εκί, πυ έδινε τι ςύπα κε το πςιτό ςτον καπετάνιο, ο Σταμάτις θιμίθικε τι φαςυλάδα κε φοβιζμένα ίπε:—Γιατί εμίς πάντα τρόμε φαςύλια; Κε μις θέλυμε να φάμε απ' αφτά πυ τρότε κε ςις. Ι ρόςι νάφτες τρόνε πολί καλίτερα από μας.

— Ι μπολςεβίκι ςτα μάθανε αφτά; Βλέπο πολί αέρα πίρανε τα μιαλά-ςυ. Θα ςυ δόςο γο καλό φαγί ςα φτάςυμε ςτον Πιρεά! Χάςυ γλίγορα αππα μάτια-μυ παλιόπεδο, γιατί θα ςυ ςπάςο το κεφάλι. Ακύς εκί! Κομυνιςτίς μυ έγινες; Θα ςυ δίκςο γο!

Ο Σταμάτις βγίκε όχςο δίχος να πι τίποτα.

Το βαπόρι έφταςε ςτον Πιρεά. Ι ναφτεργάτες γλιγορύςανε να πάνε ςτα ςπίτια-τυς, μα ο Σταμάτις βαςτύςε τι ςακύλα-τυ κ' έβγενε παραπονεμένος. Δεν ίκςερε γιατί τον έδιοκςε ο καπετὰνιος. Δεν πίγε ςτο ςπίτι για να μιν κςαφνίςι τυς δικύς-τυ. Κάθιςε ςε μια γονία τις ςκάλας κε κίταζε με δακριζμένα μάτια ςτον ορίζοντα προς το μέρος τις Σοβιετικίς Ένοςις.

Τυ ίρθε ςτο νυ ο ομιλιτίς τυ Τυαπςέ κε τα λόγια-τυ: «Δεν έχυμε αεργία, δε ςκεφτύμαςτε για τιν άβριο». Θιμίθικε κε τα λόγια τυ ναφτεργάτι: «Χριάζετε αγόνας».

Ο Σταμὰτις κατάλαβε πια καλὰ, ότι με τα δάκρια δε θα πάρι το δίκιο-τυ. Κατάλαβε, πος πρέπι να παλέψςι.

Αποφάςιςε λιπό ν' αγονιςτί μαζί με τυς άλυς ναφτεργάτες, με τιν τάκςι-τυ για νἄρθι πιο γλίγορα κίνι ι μέρα οπότα θα μπορέςι κι' αφτὸς να φονὰκςι περίφανα μ' όλι τι δίναμι πυ ὲχυνε τα πλεμόνια-τυ:

— Κε μις δεν έχυμε πια αεργία, γιατί κε τον τόπο-μας τον κιβερνάι ο εργάτις! ΦΕΡΠΙΣ.

ΘΑ ΠΑΛΕΠΣΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΛΕΦΤΕΡΟΘΥΜΕ ΑΠΤΙ ΣΚΛΑΒΙΑ

(Διμοσιέφτικε στο πιονέρικο τμίμα τις «Ρότε Φάνε»).

Δυλέβυμε στο τσιφλίκι τυ βαρόνυ φον Κύπεν. Πρέπι να πάμε στο σχολιό, μα ο βαρόνος μας βάζι να δυλέπσυμε μαζί με τυς γονιύς-μας. Ι δυλιά ίνε βαριά. Τόσο βαριά, πυ κυραζύμαστε σα σκιλιά. Γι' αφτό χερύμαστε όταν πιγένυμε το βράδι στο σπίτι με τ' αμάκσια τυ βαρόνυ.

Μα ο επιστάτις Κλάιν δε μας αφίνι να καθίσυμε στ'αμάκσια. Λέι: «Ίνε πολί βαρί για τ'άλογα να κυβαλύνε όλα τα πεδιά. Δε θα πάθυνε τίποτα αν πάνε πεζί».

Τ'άλογα γι'αφτόνα ίνε πιο ακριβὰ απτα πεδιά το μπατρὰκον.

Εκίνο το βράδι όμος δεν ακύσαμε τα λόγια τυ επιστάτι κι'αποφασίσαμε να πάμε με τ'αμάκσια, γιατί κυραστίκαμε πολί.

Τιν άλι μέρα ο Κλὰιν ίρθε θιμομένος στον κάμπο κε φόναζε:

— Καταραμένα, παλιόπεδα! Πάλι με τ'άλογα πίγατε; Νά πάρτε γι'αφτό!

Κε χτιπύσε μ'ένα χοντρό κσίλὸ όλα τα πεδιά πυ τιχὲνανε μπροστά-τυ.

Σας ροτόμε λιπό, σίντροφι: Μὶπος δε μας ὲχυνε σα σκλάβυς; Ακόμα κι' ο νόμος δεν αφίνι να βὰζυνε μικρά πεδιά στι δυλιά, μα ο βαρὸνος δε θέλι να κσέρι τίποτα. Γράφι το νόμο στα παλιοπάπυτσά-τυ. . .

Αλά να μι θαρίτε, πος περιμένυμε κανένα καλό απτυς νόμυς τις μπυρζυαζίας. Καταλαβὲνυμε, ότι βοίθια θα μας δόσι μόνο ο αγὸνας-μας. Ίμαστε έτιμι ν'αγονιστόμε.

Χερύμαστε πολί όταν έρχυντε στο χοριό-μας πιονέρι αρτιν πόλι κε μας λὲνε για τι σοβιετικί χόρα. Νε, θα παλέπσυμε με τυς μεγαλίτερυς σιντρόφυς για να λεφτεροθύμε απτι σκλαβιά.

ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΟΝ ΑΣΠΡΟΝ ΚΕ ΜΑΒΡΟΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΝ

(Διμοςιέφτικε ςτο περιοδικὸ «ΠΑΙΟΝΙΡ»—Νέα-Ιόρκι)

Στιν πόλι-μας βρίςκοντε πολί νέγρι. Ι παπάδες μας λένε, ότι ι νέγρι ίνε χερότερι από μας κι'ότι τ'άςπρα πεδιά δεν πρέπι νάχουνε φιλίες με τα μάβρα.

Τόρα μάλιςτα χτίςανε κε κςεχοριςτό ςκολιό για τα πεδιά το νέγρον.

Σίντροφι, πρέπι να παλέπςουμε ενεργιτικά ενάντια ς' αφτί τιν πολιτικί το νικοκιρέον, πυ θέλουνε να χορίςουνε τυς άςπρυς κε μάβρυς προλετάριυς.

ΜΠΕΡΤΑ ΚΑΡΤΣ

Ιντιάνα-Γάρμπορ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΣ.

ΠΑΤΕΡΑ, ΕΧΙΣ ΤΟ ΛΟΓΟ!

Εμίς ι πιονέρι τυ Σαρτανιότικυ Σ.Κ.Ν., καταλαβένυμε καλά τι ςιμαςία το δάνιυ «ο 3-ος αποφαςιςτικός χρόνος». Ι πιονέρι δε φοβύντε τίποτα κ' έχυνε πάντα ςτο νύ-τυς το ςίθιμα: «Δεν ίνε κανένα κάςτρο, πυ να μι μπορύνε να πάρυνε ι μπολςεβίκι».

Μα κάποτε ι γονιί-μας δε μας αφίνυνε να εχτελέςυμε μαχιτικά τα προβλίματά-μας. Αφτό δεν το κάνυνε μόνο ι πιςοδρομιμένι χορικί. Μερικί ιπάλιλι, πυ ίνε πιο μορφομένι, δε βοιθύνε τα πεδιά-τυς να πάρυνε μέρος ςτι δυλιά τυ ςκολιύ-μας.

'Ενας ιπάλιλος τις Μπάνκας δεν ίθελε να δόςι ςτο πεδί-τυ ένα-διο ρύβλια για το δάνιο.

Αγαπιτί γονιί! Σας παρακαλύμε να μας βοιθάτε να κάνυμε κίνο, πυ μας λέι το Κομυνιςτικό κόμα-μας, να εχτελύμε μαχιτικά όλα τα προβλίματα τυ ςκολιύ-μας.

ΠΑΠΥΣΣ Α.

ΓΙΑΝΚΙΤΖΕΡ Β.

Σαρτανά.

Ο ΝΕΟΣ ΣΚΟΠΕΦΤΙΣ

Ο Γιόργις αγαπόσε πολί τι σκοποβολί. Κάθε μέρα πίγενε στα μαθίματα του ομίλου ΟΣΟ.

Ένα πράμα μόνο δε μπορόσε να καταλάβι: γιατί, όταν πιροβολί κανίς, το τουφέκι χτιπάι τον όμο.

Μια φορά ρότισε το Γιάνι, μαθιτ' τις VII τάξις. Εκίνος του ίπε:

— Μ' όσι δίναμι πετάι το βόλι μπροστά, με τόσι δίναμι κε το τουφέκι χτιπάι πίσο.

Ο Γιόργις δε μπόρεσε να καταλάβι τίποτα απ' αφτί τιν απάντισι, μα ο Γιάνις ξακολούθισε:

— Νά μ' όσι δίναμι τραβάς τιν πόρτα, με τόσι δίναμι σε τραβάι κε κίνι.

— Στάσο, στάσο!—ίπε ο Γιόργις. Αν ίνε αφτό έτσι, όπος λες, τότε κε τ' αμάξι τραβάι τ' άλογο με τιν ίδια δίναμι;

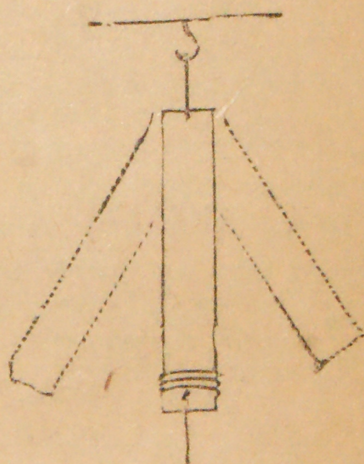
— Νε!

— Μα τότε πός πάι μπροστά τ' αμάξι;

— Αφτό γίνετε, γιατί εδό μπένι στι μέσι μια τρίτι δίναμι—ι γι. Τ' άλογο τραβάι τ' αμάξι κε σπρόχνι με τα πόδια-του τι γι. Αφτί πάλι σπρόχνι τ' άλογο κ' έτσι τ' άλογο πάι μπροστά μαζί με τ' αμάξι. Σα θέλις να καταλάβις καλίτερα, πρέπι νάρθις στο σκολιό για να κάνουμε ένα-διό πιράματα. Νά έλα μεθάβριο, που θάχουμε μέρα ανάπαψις.

Ο Γιόργις πίρε μαζί-του ακόμα διο σιντρόφους-του κε πίγε στο σκολιό τι μέρα που σιφονίσανε.

Ο Γιάνις ρότισε πρότα το δάσκαλο κ' ίστερα έκανε μέσα στο καμπινέτο τις φισικίς αφτά τα πιράματα: Πίρε διό ίδιους χάρακες (Σχ. Αρ. 1), πέρασε απτις τρίπες-τους ένα σπάγκο, τους κρέμασε, έβαλε ανάμεσα ένα κομάτι σούστα κε τους έδεσε από κάτο με μια κλοστί. Ι χάρακες κρεμόντανε, δίχος να κουνιούντε. Μα όταν άναψε ένα σπίρτο κ' έκαψε τιν κλοστί, ι σούστα σπρόχτισε κε τους διο χάρακες κε τους πέταξε με τιν ίδια δίναμι.

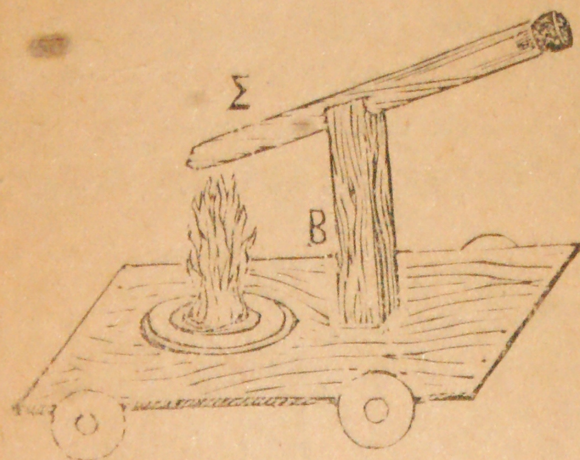

Σχ. αρ. 1.

— Να!—ίπε ο Γιάνις—Τόρα θα σας δίξο ένα άλο πράμα.

Έβγαλε απτο ντουλάπι ένα κομάτι καπλαμά (φανέρα), που ίχε 30 σαντ. μάκρος κε 10 πλάτος. Ο καπλαμάς ίτανε βαλμένος απάνο σε τέσερις μι-

κρός τροχός από καρύλια. (Σχ. Αρ. 2). Απάνο ςτον καπλαμά ίτανε ςτερεομένος ένας μικρός ςτίλος. (Β) κε πάνο ςτο ςτίλο ίτανε πλάγια ςτερεομένος ένας γιαλένιος ςολίνας με νερό (Σ).

Σχ. αρ. 2.

'Ιςτερα πίρε ένα καπάκι από τενεκεδένιο κουτί, έβαλε κι λίγο μπαμπάκι, το περέχιςε με γκάζι κε τ' άναψε κάτο απτό ςολίνα. Γλίγορα το νερό άρχιςε να βράζι, ο ατμός πέταχςε με κρότο τιν τάπα κε το αμαχςάκι πίγε πίςο.

— Να, ίδες πός πιροβολύνε;—ίπε ο Γιάνις— Μ' όςι δίναμι πίγε μπροςτά ι τάπα, με τόςι δίναμι πίγε κε το αμαχςάκι πίςο. Το ίδιο γίνετε κε ςτο τυφέκι κε το κανόνι.

— Μα, γιατί ι τάπα πέταχςε μακριά κε τ' αμάκςι πίγε λίγο πίςο;—ρότιςε ο Γιόργις.

— Ι τάπα πέταχςε τόςες φορές πιο μακριά, όςο πιο λαφριά ίνε απτο αμάκςι—ίπε ο Γιάνις—κε πρόςτεςε:

— 'Ολα δε μπορίς τόρα να τα μάθις. Πρέπι νάρχεςε ςιχνά ςτον όμιλο τυ ΟΣΟ. Εκί θα δις πολά καλά πράματα.

— Γιάνι! Θέλο να κάμο αφτό το πίραμα ςτο ςπίτι. Με δίνις τ' αμαχςάκι;

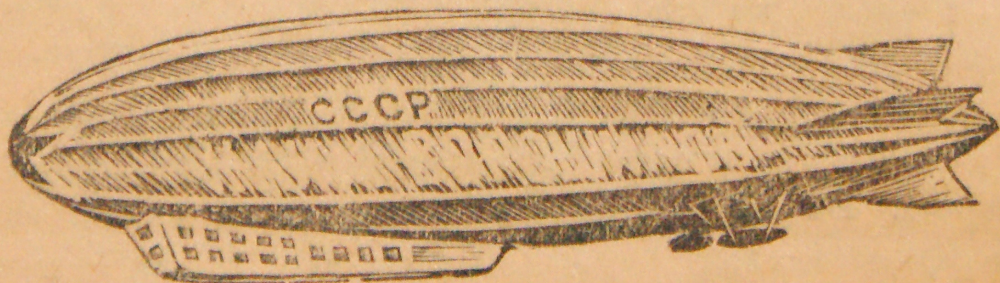
— 'Οχι! Καλίτερα να το φτιάςις μόνος-ςυ. Το ςολίνα ςυ το δίνο. Μπορίς να κάνις αφτό το πίραμα κε δίχος τ' αμαχςάκι.

Κρέμαςε πλάγια το ςολίνα ςε διο τέλια κε βάςταχςε από κάτο μια λάμπα ί ένα κερί. 'Αμα βράςι το νερό, ι τάπα θα πετάκςι μπροςτά κι' ο ςολίνας θα πάι πίςο. Μόνο κίταχςε να μιν τονε ςπάςις. Να μι βάλις πολί ςφιχτά τιν τάπα κε να μιν κςεχάςις να τιν αλίπςις με λίγο άλιμα.

Αφτά τα πιράματα κ' ι ςκοποβολί έτςι τραβίκςανε το Γιόργι, όςτε πίγενε πάντα ςτα μαθίματα τυ ΟΣΟ κ' έκανε αγιτάτςια να γραφτύνε κενύργια μέλι.

Γι' αφτό ςτον όμιλο τυ δόςανε το όνομα: «Ο νέος ςκοπεφτίς».

Ι. Ι. ΑΦΕΝΤΥΛΟΦ

ΒΟΙΘΙΤΙΚΟ ΕΛΙΝΟ-ΡΟΣΙΚΟ ΛΕΚΣΙΚΟ

Α

Αγανάχτιςι, ι—возмущение.
Αγνόριςτος—неузнаваемый.
Αγοραςτίς, ο—покупатель.
Αγρότις, ο, αγροτικός—крестьянин, селянин, сельский, сельскохозяйственный.
Αδίνατος—слабый, бессильный.
'Αδιος—пустой.
Αεροπλοία, ι (αεροπορία, ι)—авиация, воздухоплавание.
Αιδὸνι, το—соловей.
Ακατάπαφςτος—безпрестанный, непрерывный.
Ακριβός—(нареч.) точно, тщательно.
Ακςία, ι—ценность, стоимость, достоинство.
Αλίπιτα—безжалостно.
Αναγνορίζο—признаю, узнаю.
Αναδιοργανόνο, αναδιοργάνοςι, ι—реорганизовываю, реорганизация.
Αναθεορὸ, αναθεοριμένος, αναθεὸριςι, ι—пересматриваю, пересмотренный, пересмотр.
Ανακατόνομε—вмешиваюсь, мне тошнит.
Αναφορὰ, ι—заявление, отношение.
Ανθρακοριχίο, το ανθρακορίχος, ο—угольн. шахта, шахтер.
Ανθροπὸτιτα, ι—человечество.
Ανίπαρχτος · несуществующий.
Ανκάθι, το—колючка, шип.
Ανότερος—высший, вышестоящий.
Αντεπίθεςι, ι—контр-наступление, контратака.
Αντί—вместо, вместо того.
Αντίθεςι, ι—противоречие, противоположение, антитеза.
Αντίτιπο, το—экземпляр печатный.
Αποθίκι, ι—склад.
Αποτίνομε, αποτὰθικα—обращаюсь, обратился.
Αποχτό—приобретаю, снискиваю.
Αράχνι, ι, αραχνιά, ι—паук, паутина.
Αρπάζο—хватаю, схватываю, захватываю.
'Αςχιμος—плохой, некрасивый.
Αφανίζο—уничтожаю, истребляю, разоряю.
Αφὰνταςτος—невообразимый.
'Αφοβος—неустрашимый, безбоязненный

Β

Βαλίτςα, ι, (μπαύλο, το)—чемодан.
Βαρόνος, ο—барон.
Βδέλα, ι—пиявка.
Βίντζι, το—грузопод'емный кран.
Βιομιχανοπίιςι, ι—индустриализация.
Βοιθός—помощник.
Βὸλι, το—пуля.
Βοριάς, ο—северный ветер.
Βριςιὰ, ι—ругательство, ругань.

Γ

Γδίμνια, ι, (γίμνια, ι)—нагота, обнаженность.
Γεοργία, ι γεοργὸς, ο, γεοργικός—земледелие, земледелец, земледельческий
Γεφὶρι, το (γιοφίρι, το γέφιρα, ι)—мост.
Γλιγορό (βιὰζομε)—спешу.
Γλιτόνο—спасаю, спасаюсь, избавляюсь отделываюсь.
Γνίςιος—неподдельный, настоящий, истинный.
Γραφί, ι—писание.
Γραφιοκράτις, ο, γραφιοκρατία, ι—бюрократ, бюрократизм.
Γριά, ι—старуха.
Γουρούνι, το—свинья.

Δ

Δάνιο, το—заем.
Δερματουργία, ι (βιρςοδεψία, ι)—кожев. промышленность.
Δέρνο—бью, колочу, трепаю.
Δεςπὸτις, ο (αρχιερέας, ο)—архиерей.
Διακοπές, ι—каникулы.
Διακόφτο—прерываю, отрезываю.
Διαχίριςι, ι—экспедиция (газет и т. д.) ведение дел, управление.
Διδάςκο—учу, обучаю, преподаю.
Διιγόμε—рассказываю.
Δικαςτικός—судебный.
Διλαδί—то есть (т. е.).
Δίμιος, ο (μπὸγιας, ο)—палач.
Διμοκρατία, ι—республика, демократия.
Διςαρεςτιμένος—недовольный.

Διςχολία, ι, διςχολέβομε—труд. сть, затрудняюсь.

Δίςχος, ο—поднос, диск.

Δὸλιος[1]—несчастный, горемычный, бедняга.

Δὸλιος[2]—коварный, лукавый, мошенник.

Δρεπὰνι, το—серп.

Е

Εχςαρτιέτε (εχςαρτάτε)—зависит.

Εχςαςφαλίζο, εχςαςφαλιζμένος—обеспечиваю, обеспеченный.

Εχςερετικὸς, εχςέρεςι, ι—исключительный, исключение.

Εχςίςοςι, ι—уравнение, уравниловка.

Εχςοπλιζμὸς, ο, εχςοπλίζο (οπλίζο)—вооружение, вооружаю.

Εμπόρεμα, το, εμπὸριο, το—товар, торговля.

Εμποριχός—торговый, коммерческий.

Εμφίλιος πὸλεμος, ο—гражданская война.

Ενότιτα, ι—единство.

Εὸνια—вечно.

Επιβάτις, ο—пассажир.

Επιδιόρθοςι, ι, επιδιορθόνο—ремонт, починка, ремонтирую. починяю.

'Επιτα—потом.

Εργαλίο, το—инструмент, орудие.

Εριμιὰ, ι (έριμο, ι)—пустыня.

'Ετιςι, ι—прошение.

Εφθίνυμε—отвечаю (имею ответственность.

Εφχερία, ι—удобный случай, случай.

Εφχαρίςτιςι, ι—удовольствие, довольство.

Z

Ζιμία, ι—убыток, ущерб, проигрыш.

Ζογραφίζο, ζογραφιὰ-ι—рисую, рисунок картинка,

Θ

Θάρος, το—смелость.

Θερμαςτίς, ο—кочегар, истопник.

Θέςι, ι—место, положение, тезис.

Θοραχιζμένος—бронированный, броневой.

Θρέβο, θρεφτιχός, θροφί, ι - кормлю, питаю, питательный, пища.

Θρινό—оплакиваю, изливаю свою скорбь.

I

Ιγία, ι, ιγιινός—здоровие, полезный для здоровия.

Ιδιέτερος—отдельный, особенный, специальный

Ιχανοπιύμε, ιχανοπιό—удовлетворяюсь, удовлетворяю.

Ιλιχία, ι, ιλιχιομένος—возраст, пожилой.

Ιλιχὸ, το—материал.

Ιμεριςία διάταχςι, ι—повестка дня.

Ιπερεχτελό, ιπερεχτέλεςι, ι—перевыполняю, перевыполнение.

Ιπογράφο, ιπογραφί, ι—подписываю, подписываюсь, подпись.

Ιποδύλοςι, ι—порабощение, закабаление.

Ιποτάςο—подчиняю.

Ιρινιχὸς—мирный.

Ιφαντυργία, ι—текстильн. промышленность.

К

Καθιςτεριμένος—отсталый.

Καλαμπόχι, το—кукуруза.

Καλιτεχνία, ι, χαλιτεχνιχός—художество, искусство, художественный.

Καμαρότος, ο—каютный слуга.

Κάμπος, ο—поле.

Καπέλο, το—шляпа, шапка.

Κὰπιος—какой-то, кто-то, некто, некий.

Καρὰβι, το—корабль.

Καρέχλα, ι—стул.

Κάςτρο, το—крепость.

Καταγίς—на землю, на земле.

Κατάλιλος—подходящий, надлежащий, соответствующий.

Καταςτρέφο—уничтожаю, разрушаю.

Καταςτρόνο, κατὰςτροςι, ι—составляю, составление.

Κατιχία, ι—жилище, квартира.

Κατςαρὸλα, ι—кастрюля.

Κεντὸ—вышиваю, прокалываю, жалить

Κέρδος, το—прибыль, барыш, выгода. польза, выигрыш.

Κιβερνὸ—управляю.

Κίχλος, ο—круг, цикл.

Κιλό—катать, валять.

Κίνα, ι, χινὲζος, χινέζιχος—Китай, китаец, китайский.

Κιντινέβο—подвергаюсь опасности.

Κιπςέλι, ι—улей.

Κίριος, ο—господин.

Κίτυμε—лежу, нахожусь.

Κιφίνας, ο—трутень, тунеядец.

Κλάδος, ο—ветка, ветвь, отрасль.

Κλαπςιάρις, ο—плакса, нытик.

Κλιδί, το, χλιδαριὰ, ι—ключ, замок.

Κλοςτί, ι (ρὰμα, το) - нитка.

Κὸμπος, ο—узел.

Κονάχι, το—чертог, дворец, постой (место постоя).

Κοντὰρι, το—жердь, шест, пика.

Κοράχι, το (χόραχας, ο)—ворон.

Κρεατόπιτα, ι—пирог с мясом.
Κρεμάλα, ι—виселица, казнь через повешение.
Κςακουζμένος—известный, знаменитый.
Κςαφνίζο—пугать, вспугнуть, опешить, ошеломить.
Κςεκουράζομε—отдыхаю.
Κςεφορτόνο, κςεφόρτομα, το—выгружаю, разгружаю, выгрузка, разгрузка.
Κουνέλι, το—кролик.

Λ

Λέσχι, ι—клуб.
Λέφτερος, λεφτεριά, ι—свободный, свобода.
Λοστρόμος, ο—боцман.
Λοχαγός, ο—командир роты.
Λουλούδι, το—цветок.

Μ

Μαζέβο—собираю.
Μασκαράς, ο—плут, мошенник.
Μάστορας, ο—мастер.
Μάχι, ι—сражение, бой, битва.
Μεθάβριο—послезавтра.
Μελόμενος—будущий.
Μέσα, τα—средства.
Μεταφορά, ι—перевозка, перенос.
Μιζέρια, ι—нищета, крайняя бедность.
Μίλος, ο—мельница.
Μινιάτικο, το—месячное жалованье.
Μιόνι, το—мускул.
Μίρα, ι—судьба, рок.
Μιςτός, ο—жалованье, зарплата, оклад.
Μιχανοκατασκευί, ι—машиностроение.
Μνίμα, το (τάφος, ο)—могила.
Μόνος—сам, один, единственный.
Μόρφοσι, ι—образование, просвещение.
Μοτοροποίιςι, ι—моторизация.
Μπαρούτι, το—порох.
Μπερδέβο—запутываю, впутываю.
Μπόρα, ι—гроза, буря.
Μπουκάλι, το—(μποτίλια, ι)—бутылка.
Μπουντρούμι, το—застенок, подвал.

Ν

Ναφτεργάτης, ο (ναφτικός, ο)—моряк
Νκιόνις, ο—ночная, улюлюкающая птица.
Νόμος, ο—закон.
Νωρίς—рано.
Νότος, ο, **νότιος**—юг, южный.
Ντίνο, ντιμένος—одеваю, одетый.
Ντομάτα, ι—помидор, томат.

Ο

Οδόφραγμα, το—баррикада.
Οξίς—острый.
Ολότελα—совсем, совершенно, вполне, полностью.
Ομιλιτίς, ο—докладчик, ведущий беседу.
Ομολογία, ι—долговое обязательство, облигация, сознание (в чем либо), признание.
Όμως (αλά, μα)—но, однако.
Ορίζοντας, ο—горизонт.
Όρνιο, το—хищная птица.

Π

Πάθος, το—страсть, пафос, страдание, хронич. болезнь.
Παλάτι, το—дворец.
Πάλι, ι—борьба.
Παραγογικότιτα, ι—производительность.
Παραπέρα—дальше.
Παράςταςι, ι—представление, изображение.
Παρεβρίςκομε—присутствую.
Πέρδικα, ι—куропатка.
Περεχίνο—обливаю.
Περιλαβένο—включаю, вмещаю, содерживаю в себе, обхватываю.
Περίπατος, ο—прогулка, гулянье.
Περιςέβο—прибавляю, оставляю остаток, излишки.
Περιςότερος—больший, большая часть.
Περίχορα, τα—окрестности, окружающие местности.
Πεχνίδι, το—игра, забава.
Πίζμα, το, πιζματόδικος, πιζματάρις—упрямство, упорство, упорный, упрямый.
Πίρινος—огненный.
Πιροβολό—стреляю.
Πιςοδρομιμένος, πιςοδρομικότιτα—отсталый, отсталость.
Πλάγια—наклонно, боком.
Πλεμόνια, τα—легкие.
Πλερόνο (πλιρόνο)—платить.
Πλιγί, ι **πλιγόνο**—рана, раню.
Ποδίματα, τα—сапоги.
Πολεμοφόδια, τα—боевые припасы.
Πρόθιρα, τα—предверие.
Πρόξενος, ο—консул.
Προπολεμικός—довоенный.
Προτόγονος—первобытный, первородный.
Προχορό, προχοριμένος—продвигаюсь, иду вперед, продвинутый, передовой.
Πςιτό, το—жаркое.
Πτινοτροφικός—птицеводческий.

Ρ

Ραδιοδέχτις, ο—радиоприемник.
Ριζικά—коренным образом, радикально.
Ριμάζο—опустошать, разгромлять, разорять.

Σ

Σάλα, ι (έθουσα, ι)—зал.
Σέρνομε—ползти, волочиться, тащиться.
Σιγιρίζο—привожу в порядок, отделываю, убираю.
Σιθέμελα—до основания, вместе с основанием.
Σιμαχία, ι—союз (государств) с военной целью.
Σίμπλεγμα, το—комплекс, сплетение, сочетание.
Σινίθιο, το (σινίθια, ι)—привычка обыкновение, обычай.
Σινκεντρόνο—сосредоточиваю.
Σινκινονία, ι—сообщение, связь.
Σιστιματοπιμένος, σιστιματοπιό—систематизированный, систематизирую.
Σίφονα με—согласно, соответственно сообразно.
Σιχένομε—брезгаю, внушает мне отвращение.
Σκάλα, ι—пристань, порт, лестница.
Σκαρπίνια, τα—туфли.
Σκάρτο, το—брак, снос карт (в игре).
Σκεδίαζμα, το—проект, чертеж, набросок, эскиз.
Σκέψι, ι, σκεφτικός—мысль, размышление, дума, задумчивый.
Σκολαστικός—схоластический, педантичный, педант.
Σκοπεφτίς, ο, σκοποβολί, ι—стрелок, стрельба в цель.
Σκοτάδι, το—тьма, темнота, мрак.
Σορός, ο—куча, груда.
Σπάνκος, ο—шпагат, бечевка.
Σπλάχνα, τα—недра, внутренности (внутр. органы тела).
Στεναγμός, ο—стон.
Στράτεμα, το, στρατός, ο—войско, армия.
Στρατιγός, ο—генерал, стратег.
Στρατιοτικός—армейский, военный.
Στροφί, ι—поворот, перелом, строфа, куплет, частушка.
Σούπα, ι—суп.
Σούστα, ι—пружина.
Σφαγί, ι—резня, бойня.
Σφιρί, το—молот, молоток.

Τ

Τάξι, ι—порядок, класс, разряд, ряд.
Ταχτοπιό—привожу в порядок,, упорядочиваю, регулирую.
Τελιοπιμένος, τελιοπιόμε, τελιοπιό—усовершенствованный, совершенствуюсь, совершенствую.
Τζάμι, το—оконное стекло
Τιμόνι, το—руль.
Τιμορό, τιμορία, ι наказываю, караю, наказание, кара.
Τιποτένιος—ничтожный, пустячный.
Τιρανό, τιρανία, ι—мучаю, терзаю, мучение, терзание.
Τολμό, τόλμι, ι, τολμιρός—осмеливаюсь, смелость, смелый, отважный.
Τόρνος, ο—токарное дело, токарный станок.
Τρύπα, ι—дыра, нора, конура.
Τσιφλίκι, το—поместье, имение.
Τσουκνίδα, ι—крапива.
Το χάκο—напрасно, тщетно.

Φ

Φιλία, ι—дружба, приязнь.
Φισέκι, το—заряд, патрон.
Φόρος, ο—налог, подать, дань.
Φραγμός, ο—изгородь, плетень, забор, ограда, преграда.
Φρέσκος—свежий.
Φτινός, φτίνια, ι—дешевый, дешевизна.

Χ

Χαμοκέλα, ι—лачуга, землянка, домышко.
Χαραγμένος—очерченный, надрезанный.
Χάρι—благодаря.
Χάρι, ι—прелесть, милость, помилование, услуга, одолжение, признательность, благодарность, дар, ради.
Χερότερος, χεροτερέβο—худший, ухудшаю.
Χτινοτροφία, ι—скотоводство, животноводство.
Χτίστις, ο—строитель, каменщик.

ΠΡΟΒΛΙΜΑΤΑ

1. 'Ενας μαθιτίς αντί να διερέσι κάπιο αριθμό με το 2 κε να προστέσι ίστερα στο πιλίκο 3, κατα λάθος πολαπλασίασε αφτό τον αριθμό με το 2 κι'αφέρεσε απτο γινόμενο 3.

Ο μαθιτίς ίβρε τιν απάντισι πυ έπρεπε, μ'όλο πυ δεν έλισε σοστὰ το πρόβλιμά-τυ.

Τί αριθμός ίτανε ς'αφτό το πρόβλιμα;

---

2. 'Ενας ἀνθροπος ξέχασε να κυρδίσι αποβραδίς το ρολόι τυ τίχυ. Ρολόι τις τσέπις δεν ίχε. Κύρδισε λιπόν το ρολὸι τυ τιχυ, κίταχτε πυ βρίσκυντε ι δίχτες, πίγε ς'ένα γνοστό-τυ κι'αμέσος τονε ρότισε τί όρα ίνε. Μίλισε μαζί-τυ για μια δυλιά, όταν ἐφεβγε ρότισε πάλι για τιν όρα κι'άμα γίρισε στο σπίτι έβαλε σοστὰ το ρολόι-τυ.

Για να πὰι στο γνοστὸ-τυ έκανε τόσα λεφτὰ, όσα κε για να γιρίσι απὸ κι στο σπίτι-τυ. Πός μπόρεσε να βάλι σοστά το ρολόι τυ τίχυ;

ΤΑ ΛΙΣΑΝΕ ΣΟΣΤΑ

Ι μαθίτριες τυ ελιν. σχολιύ Μπακὰνςκαγιας (Β. Κάφκασος) Διμιτριάδυ Α. Χ. κε Ζεπίδυ Κ. Κ. λίσανε σοστά τα προβλίματα, πυ ίχαμε στο δέφτερο νύμερο τυ περιοδικύ-μας.

ΑΠΙΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΓΙΑΛΤΑ (ΚΡΙΜΕΑ). Γ. ΔΑΒΙΤΙΔΙ. Ι ανταπόχρισί-σας θα περάσι στο ερχόμενο νύμερο.

ΚΕΡΤΣΙ—ΛΙΒΑΔΙ. Το ιλικό-σας θα περάσι στο άλο νύμερο.

ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ!

ΔΙΝΑΜΟΣΤΕ ΤΙΣ ΓΡΑΜΕΣ ΤΟ ΜΑΧΙΤΙΚΟΝ ΑΘΕΟΝ.

Ι ΘΡΙΣΚΙΑ ΚΕ ΤΟ ΑΛΚΟΟΛ ΙΝΕ ΕΧΤΡΙ ΤΙΣ ΜΟΡΦΟΤΙΚΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

ΔΙΧΟΣ ΤΙ ΘΡΙΣΚΙΑ, ΠΑΛΕΒΟΝΤΑΣ ΑΛΙΠΙΤΑ Μ' ΑΦΤΙΝΑ ΘΑ ΝΙΚΙΣΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΟ Ζ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΖΜΟ.

Ι ΜΠΥΡΖΥΑΖΙΑ Κ' Ι ΠΑΠΑΔΕΣ ΕΤΙΜΑΖΥΝΕ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙ ΜΑΧΙΤΙΚΙ ΜΠΡΙΓΑΔΑ ΤΙΣ ΠΑΝΚΟΖΜΙΑΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΚΙΣ ΕΠΑΝΑ-ΣΤΑΣΙΣ — ΤΙΝ Ε. Σ. Σ. Δ.

ΑΣ ΔΙΝΑΜΟΣΥΜΕ ΤΕΧΝΙΚΑ ΤΟ ΔΟΚΣΑΖΜΕΝΟ ΚΟΚΙΝΟ ΣΤΡΑΤΟ-ΜΑΣ, ΠΥ ΙΠΕΡΑΣΠΙΖΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ-ΜΑΣ.

ЦЕНТРВИДАВ: ХАРКІВ — МАРІУПІЛЬ

Εκδότις: ΚΕΝΤΡ. ΕΚΔΟΤΙΚΟ. Ιπέφθινος σιντάχτις: Ι. Ι. ΚΟΝΟΠ.

Міськліт № 422. Маріупіль, Держдрукарня. Зам. № 8.135. Тираж 2.700